

**ДВАДЦЯТЬ-П'ЯТЬ
РОКІВ**

**СПІЛЬНОЇ
ПРАЦІ**

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ
diasporiana.org.ua

Інститут Св. Володимира

Dan

M. Сакалюка .

St. Vladimir Institute

Канадсько-Український Бібліотечний Центр

Канадське Товариство Приєздія України

Городище - Канада

**ДВАДЦЯТЬ-П'ЯТЬ
РОКІВ
СПІЛЬНОЇ ПРАЦІ**

2012

2012

TWENTY-FIVE YEARS OF DEVOTED SERVICES

**AN OUTLINE OF THE COMBINED
EFFORTS OF THE WOMEN'S COUNCILS OF THE
UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
FOR THE YEARS 1944 - 1969.**

**WITH APPENDIX
FOR THE PERIOD 1970 - 1971**

Published by
**THE NATIONAL WOMEN'S COUNCIL
Ukrainian Canadian Committee**

Winnipeg

1971

Manitoba

ДВАДЦЯТЬ-П'ЯТЬ РОКІВ СПІЛЬНОЇ ПРАЦІ

ОГЛЯД ПРАЦІ
КОМИТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ЗА ЧАС ВІД 1944 - 1969 РР.

З ДОДАТКОМ СВІТЛИН
ЗА РОКИ 1970 - 1971

N. SAKALIUK
961 Briar Hill Ave.
Toronto, Ont., Canada
M6B 1M4

Накладом
КОМИТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Вінніпег

1971

Манітоба

Technical Editor — Theodora Hawrysyshyn

Технічно оформила — Теодора Гавришишин

*Printed by
Trident Press Ltd. — Winnipeg, Canada*

ПЕРЕДНЄ СЛОВО

В 1969 р. минуло 25 років від заснування Комітету Українок Канади. Щоб удокументувати 25 років спільної праці зорганізованих українок в Канаді, на бажання деяких відділів Комітету Українок Канади країова управа рішила видати книжку-брошурку, в якій було б подано про діяльність відділів. На жаль з браку фондів, країова управа не могла приступити до видання історії Комітету Українок Канади, але за допомогою своїх відділів видає цей скромний огляд праці впродовж 25 років існування. Ми свідомі того, що книжка має багато недотягнень, недоліків, однак ми віримо, що вона зробить корисну працю. Це присвята тим жінкам, які зуміли поставити громадське добро вище свого особистого.

Комітет Українок Канади це федерація жіночих організацій, яка незалежно від релігійного й політичного переконання гуртує жінок, яким на серці лежить доля нашого народу.

Яку корисну і добру працю веде Комітет Українок Канади можуть гітагі осудити, проголосивши звіти поодиноких відділів.

Про ціль і завдання Ж-КУК подає країова управа у своєму звідомленні.

Звертаємо наше слово до молодшого покоління і клигемо його йти слідами своїх матерів-пionерок. Коли наші піонерки своєю працьовитістю, культурою, традиціями, мистецтвом потрапили здобути собі признання серед своїх співгорожан, і то без відповідного знання англійської мови, то яке добро можуть робити молоді жінки. Їхні батьки пригинилися до культурного й економічного розвитку Канади, здобули собі назву будівниціх країни, тому

нема потреби соромитись своєого походження, навпаки — повинні бути горді та продовжувати плекати українську традицію, мову, пісню, звигай.

Ми клонимо голови перед нашими пionерками жіночого руху в Канаді, і хай це скромне видання буде подякою за всі ці недоспани ногі, труди, журби за долю української жінки, матері, молодого покоління, українського народу на рідних землях. Ми віримо, що їхня праця не пішла намарно, але зерно, яке вони засіяли, впало на добру ниву, бо як каже славна поетка Леся Українка:

*„Я жива! Я буду вігно жити!
Я в серці маю те, що не вмирає!”*

*Люба Чайковська, голова
Комітету Українок Канади.*

F O R E W O R D

The present publication is intended to mark the twenty-fifth anniversary of the National Women's Council of the Ukrainian Canadian Committee.

Following the structural pattern of the National Council of Women in Canada (both nationally and locally), the Council was organized in Winnipeg in 1944. On the national level this representative body of organized women comprises four dominion-wide organizations: Ukrainian Catholic Women's League of Canada, Ukrainian Women's Association of Canada, Ukrainian Women's Organization of Canada and Women's Association of the Canadian League for Ukraine's Liberation. At the local level the Council branches embrace women's secular and church auxiliaries.

The National Women's Council is associated with the Ukrainian Canadian Committee with headquarters located in Winnipeg; the Council's President sits on the executive of this super-structure of diverse Ukrainian Canadian organizations.

Organized in the last year of the Second World War, the Council gave leadership and in certain areas coordinated activities in Canada's war-effort projects. Following the war, members contributed substantially in providing clothing and food parcels to refugees and displaced persons in Western Europe. When Canada opened her doors to these victims of war-torn Europe, the Council was most helpful to the new-arrivals, acting as interpreters and aiding them in various ways in establishing homes in this country.

The main objectives of the National Women's Council might be summarized as follows:

(1) To participate in all spheres of life in the community as full-fledged citizens of Canada, contributing to its growth and development.

(2). Striving to maintain spiritual and cultural attributes of Ukrainians in Canada. Thus, efforts are made to retain the language, to be versed in Ukrainian literary works and historical past.

(3) To share the richness of the latter with co-citizens, the Council financed publications in English translations of such outstanding Ukrainian writers as Lesya Ukrainka, T. Shevchenko and others.

(4) Ukrainian craft-work (embroidery, weaving, wood-carving, etc.) of the past is not only preserved but is being perpetuated in Canada, adapting it to present-day trends and needs.

(5).. Within the framework of Canadian citizenship aiding Ukrainians in the homeland (dominated by USSR) in their aspirations for freedom and independence, the same as enjoyed by countries in the Free World.

OL'HA WOYCENKO,
Past-president.

ДЕЦО ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ КРАЙОВОЇ УПРАВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ У 25-ЛІТТЯ ЙОГО ІСНУВАННЯ

Економічне й політичне поневолювання нашого народу впродовж століть спричинилося до того, що багато українців, особливо з західних земель України покидали свій край та їхали у світ за очі шукати собі і своїм дітям кращої долі.

Виїздили вони до різних країн, а найбільше емігрувало їх у вільну Америку й Канаду. А знайшовши тут краще життя і волю, не забували полішених в неволі своїх братів і сестер, тому почали організуватись і зорганізовано змагатися за українську визвольну справу. Ідеалом кожного свідомого українця було визволення свого народу — в тій цілі покладають і сьогодні всі свої зусилля ті, яким дорога українська справа.

На еміграції в Канаді знайшлося і українське жіноцтво, яке також відчуло потребу організуватись. В початках формувались жіночі товариства при церквах, Народніх Домах і Читальнях-Просвітах, та кожне з них жило одинцем. З часом ці поодинокі товариства кожне по своїх намічених цілях організувались під провід своїх централь з яких постали такі крайові організації: „Союз Українок Канади” (СУК), „Організація Українок Канади” (ОУК) і „Ліга Українських Католицьких Жінок” (ЛУКЖ).

Кожна з цих організацій виконувала і тепер виконує дуже корисну і гарну працю і кожна з них діє у своїх обраних цілях і напрямних, однаке весь час серед українського жіноцтва було бажання, щоб з'єднатись нам українкам для спільніх і у всім нам загально потрібних цілях.

В центрі українського життя у Вінніпезі зродилася думка об'єднання всіх місцевих жіночих організацій. Ос-

нови для цього об'єднання перше поклало Канадійське Українське Жіноцтво 1928 р., відтак цю працю продовжувала Жіноча Рада. Ця об'єднана праця в загальних напрямних тривала понад 10 років — а відтак заходом всіх трьох вище згаданих центральних жіночих організацій в 1944 р. сформовано крайову управу Комітету Українок Канади з осідком у Вінніпезі. Відтак крайова управа Жін. КУК-а зорганізувала відділи по більших містах Канади.

Коли по другій світовій війні почала прибувати до Канади нова еміграція, тоді після 15 років існування жіночого КУК-а, в 1959 р. включилася четверта жіноча організація — Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (ОЖЛВУ) отже тепер „Комітет Українок Канади” репрезентує 4 крайового характеру організації, а саме — С.У.К., О.У.К., Л.У.К.Ж. і О.Ж.Л.В.У.

Завдання і ціли Комітету Українок Канади

1. Виступати завжди з'єднано, як цілість Українського Жіноцтва у важливих і спільнích нам українських справах.
2. Зазнайомлювати наших співгорожанок з українськими справами, українськими бажаннями, та потребою визволення нашого народу в Україні.
3. Координувати працю українських жіночих організацій у спільніх ділянках як: суспільно-громадській і культурно-освітній та плекати духа єдності серед українського жіноцтва.
3. Співпрацювати і помагати Комітетові Українців Канади у його завданнях.

Організаційна побудова

Для повище згаданих цілей маємо свою крайову управу — Комітет Українок Канади із своїми відділами по більших містах Канади.

Цю з'єднану працю Жіночий КУК виконує вже через 25 років у всіх наших загальних і спільніх напрямках, ви-

ступає з'єднано і активно в порозумінні, згоді і толеранції одні до одних.

До крайової управи Жіночого КУК-а входять представниці 4 центральних жіночих організацій, спільно плянують і координують працю, а відділи наші переводять її в життя.

Напрямні діяльності подається через обіжники і листи. Крайова управа виготовляє матеріали: як реферати, програми спільніх свят, подає до преси новинки, відозви й інше; скликає сесії, постійно розвиває свою діяльність, та пристосовує напрямні своєї діяльності відповідно до вимог часу і положення українського народу, як у вільному світі, так і на рідних землях.

Цю всю свою працю Жін. КУК веде в порозумінні з Комітетом Українців Канади, який в потребах співпраці йде назустріч вимогам і з вирозумінням ставиться до наших потреб.

Допомогова ділянка

На початках Жін. КУК помогав матеріально і морально нашим вигнанцям з рідних земель. Допомога відходила ліками, харчами, одягом.

Відділи наші перебирають патронат над рідними школами, садочками на скитанні.

Провадили боротьбу проти примусової депатриації, закликаючи жіноцтво демократичного світу до інтервенції в справі переселення їх у вільні країни.

Коли ж наші рідні почали переселяватись до Канади, тоді Жін. КУК повів акцію допомоги виявлену у формі опіки, порад, улаштування їх на працю, ріжні інтервенції.

Опіка заслужиними громадянами

Комітет Українок Канади старався роздобути матеріальну допомогу деяким заслуженим громадянам, що була для них необхідною. Було проголошено спеціальне звернення до всього зорганізованого українського жіноцтва.

**ГОЛОВИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ
КОМИТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІННІПЕГ**

МАРІЯ ДИМА
1944-47 — 1953-56 — 1965-68

ЄВГЕНІЯ СИТНИК
1947-50 — 1957-59

НАТАЛІЯ КОГУСЬКА
1950-53

АННА ТАРНОВЕЦЬКА
1956-57

ОЛЬГА ВОЙЦЕНКО
1959-62

НАТАЛІЯ БАШУК
1962-65

ЛЮБОМИРА ЧАЙКОВСЬКА
1968-71

личних школах Канади — в цій цілі висилаємо меморіяли та взагалі піддержуємо всякі проекти українознавчої освіти.

Отак лише в скороченні представляється діяльність Комітету Українок Канади за 25 років його існування. Але фактично переведеної праці є багато більше, яку задля обмеженого місця не можна докладніше подати. Та все ж таки ми, українки Канади, радіємо, що поверх 25 років ми ведемо нашу працю у взаємнім порозумінні одні з одними та спільно і з'єддано виступаємо як цілість і як жіноцтво одної нації в обороні та в загальних справах поневоленого українського народу.

Є. Ситник, заст. голови.

Дост. **МАРІЯ ВАВРИКОВ**,
довголітня членка й дорадниця
Крайової Управи Комітету Українок
Канади

Прийняття для пані О. Діфенбейкер, пані Є. Ситник,
голова, вручає подарунок

Членки Централі провіряють висилку одіння на поміч українським залишеницям в Європі —
1946 р.

Діловий Комітет для постановки опери „Коза Дереза” в 1964 р.

Посадник Степан Дзюба підписує проклямацію, проголошуточи 1971 рік —
Роком Лесі Українки.

ЧЛЕНИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІННІПЕГ — 1968—1971 Р.

Перший ряд зліва направо: Ольга Завісляк — кор. секр., Мирослава Нарожняк — рек. секр., Теодора Гаврисишин — 2-га заст. голови, Євгенія Ситник — 1-ша заст. голови, Любомира Чайковська — голова, Марія Дима — бувша голова, Наталія Башук — 3-тя заст. голови, Анна Козоріз — касирка. Стоять зліва направо: Марія Вавриков — голова Контр. Комісії, Ольга Долинчук — членка Контр. Комісії, Віра Бучинська — членка, Анна Гембарська — членка Контр. Комісії, Ярослава Паламарчук — членка, Йозифина Климків — членка, Анна Вах — членка. Бракує Е. Білич.

ГОЛОВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛ У ВІННІПЕЗІ

Павлина
Генік
1944—1947

Анна
Тарновецька
1947—1949

Марія
Марко
1949—1952

Марія
Боянівська
1952—1955

Ірина
Гайовська
1955—1957

Анна
Кручик
1957—1959

Теодора
Гавришишин
1959—1961

Любомира
Чайковська
1961—1963

Геновефа
Білоус
1963—1965

Розалія
Кондра
1965—1967

Мирослава
Нарожняк
1967—1969

Галина
Рослицька
1969—1971

КОМИТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ

Відділ у Вінніпезі

Перед сформуванням Комітету Українок Канади в 1944 р., українські жіночі товариства у Вінніпезі вже були зорганізовані для спільної праці під назвою — Українська Жіноча Рада.

Організаторкою і першою головою була Ганна Мандрика, а опісля Павлина Геник.

Коли Комітет Українок Канади взяв провід, тоді Українська Жіноча Рада перетворилася у Відділ Комітету Українок Канади у Вінніпезі. Першою головою стала П. Геник, першою секретаркою М. Боянівська.

Головна ціль відділу була, щоб плянувати і координувати працю для добра української справи і заразом, щоб співпрацювати з громадянами цієї місцевості.

До Відділу КУК у Вінніпезі увійшли такі жіночі організації:

1. Організація Українок Канади у Вінніпезі.
2. Організація Українок Канади в Ст. Боніфас.
3. Союз Українок Канади ім. Лесі Українки при Кафедрі Пресв. Тройці.
4. Союз Українок Канади ім. Кн. Ольги при Соборі Св. Покрови.
5. Союз Українок Канади ім. Ольги Кобилянської при церкві Св. Михаїла на Дізраелі.
6. Жіноче Т-во ім. Лесі Українки при Українськім Народнім Домі.
7. Жіноче Т-во ім. О. Басарабової при Рідній Школі ім. Шашкевича.
8. Жіноче Т-во ім. Лесі Українки в Ст. Боніфас (роз'язане).
9. Жін. Т-во при парохії Св. Івана Сучавського (відпало).

10. Сестрицтво при парохії Св. Володимира і Ольги.

11. Жіноче Т-во ім. Ольги при Інституті Просвіти (відпала).

В 1957 р. ЛУКЖ вступило до Відділу.

Жіноча Секція ЛВУ увійшла до Відділу в р. 1959.

Діяльність Відділу

Воєнна праця започаткувалась в р. 1944 за головства Павліни Геник. Було створено комітети: Червоного Хреста; Кантини в Лондоні і Центральної Обслуги Вояків у Вінніпезі. Кожній першої п'ятниці в місяці, членки шили в Червонім Хресті під керівництвом голови комітету — М. Струтинської. Ця робота продовжувалась через довгі роки. 101 жінок брали участь у шитті, інші виплітали светри і панчохи в себе дома. Висилались пачки з поживою до Кантини в Лондоні. Молоді жінки помагали при обслузі вояків у кантині — в склепі Ітона у Вінніпезі.

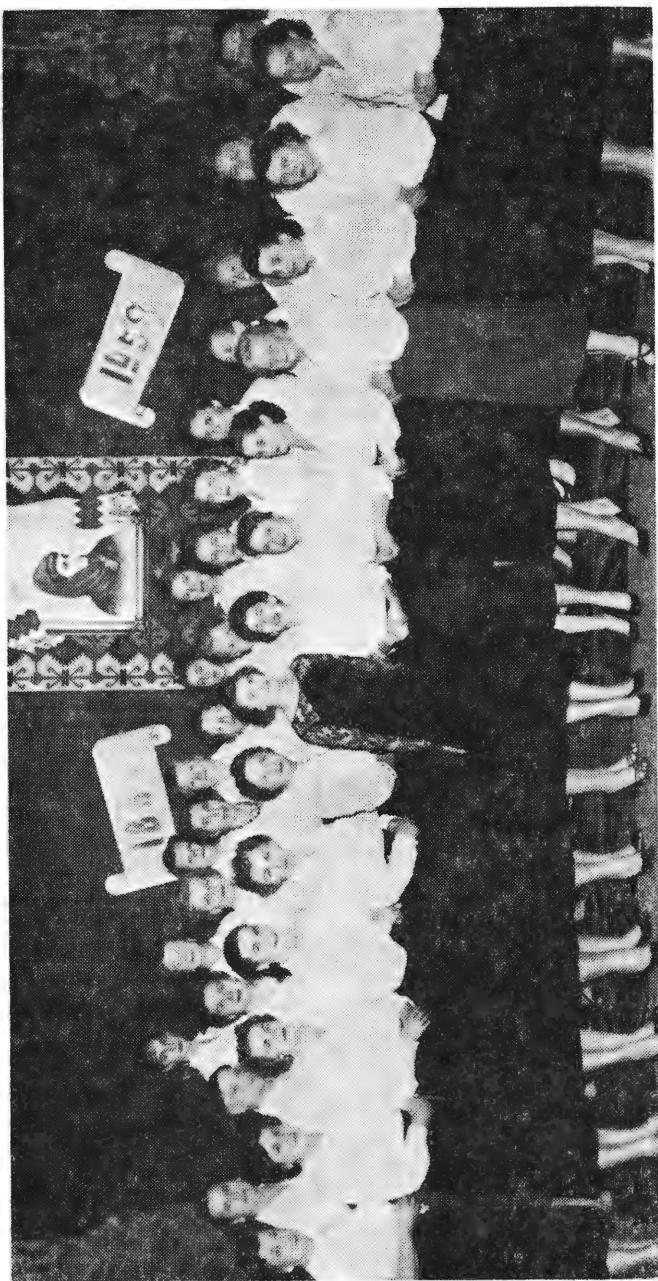
Улаштовано чай і весь дохід передано Українським Ветеранам — Легіон ч. 141 у Вінніпезі.

Між 1947-1949 р. відділ очолювала Анна Тарновецька (Tarnow). Відділ займався збіркою одяжі для потребуючих воєнних утікачів в Німеччині. Вислано 33,000ф. одяжі. До цієї ділянки вложила багато праці Марія Боянівська і Сторожинська.

Далі вислано одіж і грошуеву поміч для немовлят українських вояків переселих до захоронок у Лондоні.

Голова Відділу Анна Тарновецька і представниці по одиночках товариств стрічали транспорти на залізничних двірцях, опікувались новоприбулими, гостили їх і шукали їм праці.

Членки Відділу відвідували хворих по шпиталях і домах для старших громадян. В роках 1949-1952, під час головства Марії Марко відбувся 1-ий „тег-дей” (збірка на вулиці в пушку) на Фонд Допомоги Українців Канади. Збиравчик зголосилося аж 250. Відділ зложив \$500 на умеблювання кімнати в Материнськім Павільйоні — Джнерал Шпиталі у Вінніпезі. Відсвятковано 65-річний ювілей жіночого національного руху разом з 100-річчям уро-

ЖІНОЧИЙ ХОР ПІД ДИРИГЕНТУРОЮ ОЛІ ГАВРИЛОК НА СВЯТИ 75-ЛІТтя ЖІНОЧОГО РУХУ,
13-го грудня 1959 р. у Вінниці

дин Н. Кобринської. Святочна академія відбулась в залі УНО при участі сенаторки Олени Кисілевської і Савелі Стечишин. Відділ також взяв участь у святкуванні 75-ліття міста Вінніпегу.

Під час каденції головства Марії Боянівської в 1952-1955 роках, Відділ взяв на себе обов'язок фінансувати дитячий садок в Німеччині, Мюсенгер і Геттінген, коштом \$190 річно.

Зібрано і оправлено 47 українських книжок і вміщено їх у бібліотеці Вінніпег Дженерал Шпиталю для українських пацієнтів.

Відсвятковано 70-річчя жіночого руху чайним прийняттям. Зорганізовано ряд доповідей, що їх виголосили такі особи: Анна Храплива, Тетяна Кошиць, Теодора Гаврисишин.

— Уряджено публичне віче 15 липня, 1954, на якому говорила гостя-доповідачка, посол, видатна журналістка Мілена Рудницька, на тему „Завдання українців у вільнуму світі”.

— Вислано одежду — 1699 речей, зібраних і спакованих в 48 годин — для потерпівших в Голяндії.

— Членки Відділу взяли активну участь у збірці на „Спільний Шпитальний Фонд”.

— Ходили з колядою на ціль садочка.

Під час головства Ірини Гайовської в 1955-57 роках Відділ відсвяткував 10-річчя свого існування з участю бувших голів: А. Тарнавецької, М. Марко і М. Боянівської. По концертovій програмі, кожна бувша голова дала короткий звіт про діяльність Відділу під час її каденції. Після звітів бувші голови краяли ювілейний торт і подавали присутнім гостям з чаєм.

— Улаштовано чайне прийняття на дохід садочка — з участю Дост. Михайла Григорчука, який відкрив імпрезу.

— Зложено жертви на видання книжки Олени Кисілевської, вислано грошуеву поміч під час її недуги і зложено жертву на Громадський Фонд.

ВШАНУВАННЯ ПІОНЕРОК УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО РУХУ У ВІННІПЕГУ 1959 Р.
На знимці зліва направо: Анна Круцик, Марія Боянівська (вшанована членка), Євгенія Ситник, Оксана Дучимінська — гість-промовець, Марія Дима, Марія Марко, Марія Гаврилюк (вшанована членка), Ірина Гайовська і Теодора Гавришишин.

— Делегація від Відділу брала участь у вшануванні з нагоди інтронізації Кир Максима Германюка, і на бенкетах в честь сенатора В. Вала та Дост. М. Григорчука.

— Відділ зайнявся збіркою на вулицях — „тег-дей” для Фонду Допомоги Українців Канади і „тег-дей” для потерпівших у Вайті, Манітоба. Дохід був поверх \$4,000.

— Жертву \$10 зложено на курс українського співу і танку при „Нормал” школі (Teachers College).

— Видано припис „Великоднього печива”.

— Влаштовано концерт і членки ходили з колядою.

— Доповіді виголосили: Люба Чайковська, д-р А. Чубата, Пет Дежарде і Роман Коваль.

— Поміч мадярам втікачам від комуністів в іміграційнім домі — одяжою.

— Оплачено дитячий садок в Августдорфі, а відтак в Лінген, Німеччина.

— Зібрано 60 українських книжок і передано до публічної бібліотеки в осені 1957 р.

— Перший чай і перша мистецька вистава в крамниці Гадсон Бей відбулась 21 лютого, 1957 р., за ініціативою Софії Залозецької, енергійної голови культурно-освітнього комітету. Виставлено музейні речі — хрестикові вишивки, різьбу, кераміку і писанки.

— Участь у Конгресі КУК, 1956 р., гостя: Анна Ключко, дочка Івана Франка.

Роки 1957-1959. — Головою відділу була Анна Круцик.

— Улаштовано 70-ліття появи першого жіночого альманаху „Перший Вінок” в жовтні, 1957 р., з доповіддю Ірени Книш.

— Відбулось свято письменниці Наталени Королевої з доповіддю Є. Стаків.

— Відчит про свою подорож по Каліфорнії подала Марія Боянівська.

— Відділ взяв участь в чайку на поміч Манітобського приюту для дівчат.

— Участь в тег-дей на Ф. Д. Українців Канади.

СТРІЧА ГОЛОВ ТА СТАРОЇ І НОВОЇ УПРАВ ВІДДІЛУ У ВІННІПЕГУ 1969 Р.

1-ий ряд зліва направо сидять: М. Костюк, П. Кузенко, А. Семотюк, Т. Шкреметка, Г. Рослицька, М. Нарожняк, Л. Чайковська, П. Геник, Є. Ситник, М. Боянівська, Т. Гавришишин, І. Гайовська, Г. Білоус.

— Виступ Анни Круцик — два рази — на телевізійній програмі CBW про українські звичаї.

Окрім насвітленої вже тут діяльності, Відділ від початку свого заснування бере активну участь в Місцевій Раді Жінок Вінніпегу, „Гом Велфер” й Т-ві Клубу Добрих Сусідів, Ситизиншіл Кавнісл, Канадійському Інституті помочі Сліпим, відділ складає жертви і робить чаї на їх потреби.

Через кілька років членки помагали при удержанню порядку під час музичного фестивалю. Праця різноманітна і все цікава.

Ірина Гайовська.

В роках 1959-61 головою була Теодора Гаврисишин.

27 березня Ж-КУК улаштував в Народному Домі стрічку з письменником Іваном Багряним. Того ж року О. Ж. ЛВУ ввійшли в члени Комітету Українок Канади. 13 грудня 1959 р. Відділ відсвяткував величаво 75-ліття жіночого руху та 15-ліття Ж-КУК. З доповіддями виступали: про 75-ліття інж. Оксана Дучимінська, а про 15-ліття Марія Дима, перша голова Комітету Українок Канади. На цьому святі відзначено почесними грамотами двох пionерок, а саме: Марію Боянівську і Марію Гаврилюк. Церемонію вручення грамот переводили: Євгенія Ситник як голова Крайової Управи, і Теодора Гаврисишин як голова місцевого відділу. На це свято зорганізовано жіночий хор, що ним диригувала Оля Гаврилюк.

Відділ улаштував стрічку з Іриною Пеленською 12 січня, 1960 р., яка розказувала про життя українців в Австралії.

9 березня 1960 р. улаштовано Чай в крамниці Годсон Бей з відзначенням Року Біженців, що його офіційно відкрив губернатор Манітоби, дост. Ерік Вілліс. 27 вересня Відділ мав святочні сходини в 100-річчя смерті Уляни Кравченко, а 15 лютого 1961 р. виставку „Шевченкіяна”, якою занялася Софія Залозецька. Також Марія Боянівська і С. Залозецька занялися збіркою книжок до міських бібліотек.

50-ліття смерти Лесі Українки 1963 р. На концерті доповідала сестра поетки пані Ізидора Косач-Борисова. По лівій стороні пластунки виконують Сім струн. По правій стороні зліва направо: І. Борисова, О. Гаврилюк, Г. Білоус, С. Залозецька і А. Роговська.

Роки — 1961-63. Головою була Любомира Чайковська:

В липні 1961 р. Відділ брав активну участь у підготовці здвигу: відкриття пам'ятника Т. Шевченкові на площі манітобської легіслятури, у м. Вінніпезі. Пані брали участь у збірному хорі під час концерту, а також занялися збіркою на покриття коштів будови пам'ятника.

Багато труду й енергії забрало видання книжки „Патріотизм Анни Йонкер”, за редакцією Ірени Книш. Збіркою фондів на це видання занялася Марія Гаврилюк.

Відділ допоміг фінансово в улаштуванні виставки скульптора А. Архипенка, що її підготовило товариство „Альфа-Омега” в Міській Галерії. 21 лютого 1962 р.: під час „Чаю” в Гадсон Бей молоді панни виступали у вишитих суконках на показі „Примінення української вишивки до модерного одягу”.

20 травня 1962 р. приготовано прийняття в Народному Домі в річницю смерти Анни Йонкер, з участю мужа д-ра Г. Йонкера та родини.

3 жовтня приготовано в будинку манітобського парламенту прийняття для нових горожан Канади, з нагоди вручення їм посвідок горожанства.

23 вересня помагали у прийнятті зібрання фондів для фінансової піддержки Вінніпезькій Симфонічній Оркестрі.

Започатковано Фонд Анни Йонкер, а дохід з продажі книжок мав бийти до цього фонду на дальші культурні видання. 24 лютого 1963 р. влаштовано перше спільнє Свято Героїнь, а дохід із нього призначено на закуп творів Т. Шевченка в англійській мові до шкільних бібліотек.

В роках 1963-65 головою була Геновефа Білоус:

11 травня Відділ брав участь у прийнятті для сенатора Павла Юзика. Від 7-8 червня 1963 р. відбувалася виставка образів у Міському Парку т.зв. Мистецький Ярмарок і наші пані помагали в організуванні виставки.

27 жовтня 1963 р. відбувся великий концерт у 50-річчя смерті поетеси Лесі Українки. На цей концерт запро-

25-ЛІТНЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

1-ший ряд зліва направо: М. Нарожняк, І. Гайовська, Г. Білоус, М. Дима, М. Боянівська, Є. Ситник, Г. Рослицька, Л. Чайковська і М. Гомик. 2-ий ряд: С. Залозецька, М. Корецька, П. Кузенко, Е. Канчір, Г. Павлюк, Р. Піуш, М. Трач, Є. Вівчар і М. Костюк. 3-ий ряд: А. Шевель, Т. Гавришишин, А. Гембарська, А. Романяк, А. Вах і Л. Калинюк.

шено як гостю і головну доповідачку, рідну сестру поетки, Ізидору Косач-Борисову. Також був зорганізований жіночий хор під диригентурою Олі Гаврилюк. Дохід, у сумі \$430.00 передано на видання творів Лесі Українки в англійській мові.

Пані помагали розпродувати цеголки по \$1.00 на закуп нового будинку КУК.

В 1964 р. вийшла друком книжка „Патріотизм Анни Йонкер”, започаткована ще в 1962 р., і так 26 травня відівдано д-ра Г. Йонкера в його домі й вручено йому книжку, а також його двом доням: Галині і Лукії. 13 грудня 1964 р. відсвятковано 20-ліття Комітету Українок Канади, на якому вшановано бувших голів. Реферат про перебіг діяльності виготовила Л. Чайковська.

5-6 березня 1965 р. Відділ узяв патронат над Дитячим Театром, у їх виступі опери „Зимова Краля”.

В 1965-67 роках головою була Розалія Кондра:

8 жовтня наш Відділ брав активну участь у Жіночій Сесії під час Конгресу КУК.

30 січня 1966 р. приготовано прийняття для маєстра В. Авраменка. Також приготовано прийняття для канадійських мистців під час виставки в „Арт Галері”, 16 листопада 1965 р.

Щоб спопуляризувати книжку „Патріотизм Анни Йонкер”, улаштовано прийняття та запрошено проф. І. Тарнавецьку з рефератом „Життя української еміграції в Німеччині”.

З нагоди 100-ліття Канади пані помагали розпродувати плити до авт. 16 жовтня 1966 р. Горожанський Комітет улаштував виставку мистецтва етнічних груп. Між 16 національностями найкраще відзначалася наша українська виставка.

В днях 12 до 21 січня 1967 р. Манітобська Жіноча Рада влаштувала виставку в крамниці Ітона під назвою „Скарби різних країн”. Від українців між іншими експонатами було покривало на чашу ткане власноручно золотом і сріблом, матір'ю гетьмана Івана Мазепи.

Роки 1967-69 головою була Мирослава Нарожняк:

10 квітня 1967 р. в Домі КУК приготовано прийняття для журналістів з Квебеку. Під час Пан-Американських ігрищ в дніах 22 липня до 7 серпня 1967 р. пані з Ж-КУК мали виставку ручних робіт в домі КУК а також розprodували сувеніри як: різьблені альбомчики, ручні робітки, вишивки тощо:

Коли в Монреалі на Експо'67 відбувався Український День, тамошні пані згуртовані в Комітеті, звернулися до Відділів Ж-КУК-а за фінансовою допомогою, наш Відділ післав \$100.00.

Через свою голову, М. Нарожняк Відділ брав участь у Конгресі Вільних Українців в Нью-Йорку в дніах 12 - 19 листопада 1967 р. З нагоди 100-ліття Канади, Відділ купив крісло за \$250.00 до нового Концертового Будинку.

Голова була присутня при підписанні посадником міста Степаном Дзюбою проклямації Українського Тижня в 50-річчя української державності (22 - 28 січня 1968 р.).

1969-71 головою була Галина Рослицька:

В березні 1969 р. влаштовано виставку в крамниці Ітона з показом писання писанок. В жовтні 1969 р. спільно з Крайовою Управою Відділ мав зустріч з авторкою „Розкажу Вам про Казахстан”, Уляною Любович. В листопаді 1969 р. відсвятковано 25-ліття Комітету Українок Канади з участю бувших голів, представниць Крайової Управи, президента КУК, о. д-ра В. Кушніра й визначних громадян. В лютому 1970 р. відбулося Свято Героїнь”, а дохід у сумі \$100. дано на видання Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ) Відділ зробив прийняття для ректора УВУ в Мюнхені, д-ра В. Янова, в часі його побуту в Вінніпезі.

Багато праці пані вложили в приготуванні виставки, та українських страв, в часі святкування 100-ліття Манітоби, у т. зв. „Фольклорамі”. Столиця Київ була в домі КУК, і гості мали нагоду подивляти наше мистецтво, та смакувати наші страви. Під час побуту королеви, Єлизавети II, її чоловіка й дітей в Манітобі, в липні 1970 р. вручено

королевій вишитий образ, герб королівської родини, яко-
го кошта покрив Відділ.

28 лютого 1971 р. з нагоди 100-річчя народження Лесі
Українки, Відділ приготував величавий концерт, на якому
доповідь виголосила д-р М. Рудницька. Дохід з концерту
в сумі \$500. передано Крайовій Управі на дальнє видання
творів Лесі Українки в англійській мові.

Відділ став фундатором Фундації Т. Шевченка, бо
вплатив суму \$1,000.

Голови Відділу КУК у Вінніпегу в роках:

- 1944 - 47 — Павліна Геник
- 1947 - 49 — Анна Тарновецька
- 1949 - 52 — Марія Марко
- 1952 - 55 — Марія Боянівська
- 1955 - 57 — Ірина Гайовська
- 1957 - 59 — Анна Круцик
- 1959 - 61 — Теодора Гаврисишин
- 1961 - 63 — Люба Чайковська
- 1963 - 65 — Геновефа Білоус
- 1965 - 67 — Розалія Кондра
- 1967 - 69 — Мирослава Нарожняк
- 1969 - 71 — Галина Рослицька.

Крім бувших голів, згадаємо і довголітніх представ-
ниць, які посвятилися працювати в Комітеті Українок Ка-
нади, щоб гідно зарепрезентувати нас усіх українок, це:

М. Гаврилюк, А. Бабинець, М. Беднарська, Р. Боднар,
К. Хам, Е. Чіпка, М. Гомик, Е. Канчір, М. Вавриков, С. За-
лозецька, Е. Вівчар, М. Трач, Є. Ситник, М. Струтинська,
А. Семотюк, Е. Медвей, П. Кузенко, М. Костюк, К. Шкрем-
метка, С. Романяк, М. Корецька, К. Шот, Петсон, Д. Тер-
новецька.

Л. Чайковська

У 25-ліття праці КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Торонті

1944 року в приміщенні редакції тижневика „Український Робітник”, органу Товариства Українців Гетьманців Державників, заходами і стараннями організацій: Жіноча Дружина Українців Гетманців Державників, Союз Українок Канади ім. княгині Ольги, Організація Українок Канади — Торонто місто, Товариство Жінок Українських Професіоналістів, Сестрицтво при Українській Католицькій Церкві при вулиці Бетерст і Жінок Української Пресвітерської Громади, створено Торонтонський Відділ Комітету Українок Канади.

Першою головою Відділу була Калина Сакалюк (Союз Українок Канади ім. кн. Ольги) в роках 1944-1945. Дальше, по черзі були головами Стефанія Савчук (Організація Українок Канади) від 1945-1952, Емілія Остапчук (Жіноча Дружина Українців Гетманців Державників) від 1952-1953, Калина Сакалюк від 1953-1955 р., Ольга Ковбель-Карманін (Союз Українок Канади, Відділ „Тризуб“) від 1955-1957 р., д-р Віра Кос (Ліга Українських Католицьких Жінок) 1957-1959, Ганна Мазуренко (Організація Українок Канади) 1959-1960, Софія Проців (Організація Українок Канади) 1960-1961, д-р Зоя Плітас (Союз Українок Канади) 1961-1963, інж. Леоніда Вертипорох (Об'єднання Жінок Ліги Визволення України) 1963-1965, Ганна Ганьківська (Ліга Українських Католицьких Жінок) 1965-1967, Ольга Заяць (Організація Українок Канади) 1968-1969 і д-р Зоя Плітас (Союз Українок Канади) 1969-1970 р.

Потребу спільногодіяння всіх українських національних організацій відчували вже давно всі. Перед українським громадянством Торонта і цілої східної Канади, а

спеціально жінками, виростали щораз то більші вимоги зорганізованого діяння усіх його національних організацій, бо українська громада була тоді бідна і мала, хоч не менше жертвенна. Кінчалась друга світова війна й з Європи приходили сумні вісти, що там по тaborах праці остались тисячі українців без ніяких середників до життя й ім треба негайної допомоги. Знищена Європа голодувала, тож оскільки гіршою була доля залишених на призволяще українців по тaborах. Під тиском тих обставин, в початкових роках, праця Відділу мала характер суспільної допомоги. Українське громадянство Східної Канади віднеслось з великим зrozумінням до закликів Відділу допомогти українцям, жертвам війни в Європі.

Вже перша посилка уживаного одіння до Європи, зібраного Відділом була вагою 14,300 фунтів (73 скрині), а до лютого 1946 року вислано до Осередку Фонду Допомоги у Вінніпезі \$11,421.33. Тоді це була поважна сума! В рік потім, в 1947 р. зібрано по домах 3,095.75 доларів, висилаючи додатково до того ж Фонду Допомоги суму \$2,500, а решту, кругло \$600.00 зужито на оплату нових посилок з одінням до Європи. Та найтруднішою справою, з якою стрінувся Відділ було питання опіки над першими українськими робітниками-кравцями і кушнірами, що їх спроваджували кравецькі юнії до тутешніх фабрик, та над дівчатами для домашньої послуги. Треба було найти їм приміщення, якого майже годі було дістати із-за мешканевої кризи. Довелось приміщувати їх де попало, ще й видавати грошеві допомоги на закуп харчів, заки вони одержать заплату. Попри клопотання характеру суспільної допомоги, Торонтонський Відділ Комітету Українок Канади завжди брав активну участь у всіх святкуваннях мужеського Відділу КУК, як також в його акціях політичного характеру.

Першим публічним виступом Відділу була участь його делегатки Стефанії Савчук на Світовому Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії в листопаді 1948 року, на якому дійшло до створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — коротко — СФУЖО. В бе-

**БУВШІ ГОЛОВИ
КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ТОРОНТО**

**Калина
Сакалюк**

**Софія
Проців**

**ЗНИМКА БУВШИХ ГОЛОВ ТОРОНТОНСЬКОГО ВІДДІЛУ
КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ**

Сидять від ліва: Ганна Ганьківська, д-р Зоя Плітас, Стефанія Савчук,
Інж. Леоніда Вертипорох і Ольга Заяць. Стоять від ліва: д-р Віра Кос,
Ольга Ковбель-Карманін і Ганна Мазуренко.

резні 1949 р. Відділ зорганізував в Торонті спеціяльне жіноче віче, на якім промовляли: перша голова СФУЖО св. п. сенаторка Олена Кисілевська, гостя з Європи — Ірина Павликівська і голова Союзу Українок Америки — Олена Лотоцька.

Крім участі у святкуваннях і демонстраціях, уряджуваних мужеським КУК-ом, Відділ цілий час співпрацював з ними для здобуття потрібних фінансових ресурсів, виконуючи працю касирок-збирщиць на імпрезах.

Із приїздом третьої еміграції з Європи, Відділ почав самостійно уряджувати різні свята, як ось святкування 100-ліття народин пionерки жіночого руху в Україні — Наталії Кобринської, 100-ліття народин Ольги Кобилянської, 70-ліття Жіночого Руху в Україні і 50-ліття з дня смерті Лесі Українки, та свята в честь Пчілки і Уляни Кравченко. Виказавшись діяльністю на культ-освітньому полі, Відділ почав співдіяти з іншими національностями, запрошуючи їхніх представниць на інтернаціональні імпрези: 30 червня 1955 р. тодішня голова Відділу Емілія Остапчук взяла участь у вечорі національних груп, зорганізованім Юнайтед Нейшен Асоціейшен. На заклик СФУЖО, Відділ започаткував в 1956 р. щорічне святкування „Свята Героїнь”, зрушений, тоді ще свіжою, трагедією, геройської смерті під большевицькими танками 500 жінок в Кінгірі на Казахстані. Прибуток із цих святкувань пересилано в більшості на створений СФУЖО-м „Фонд 500“. В тому ж році відійшла у вічність перша голова СФУЖО — св. п. Олена Кисілевська, заслужена громадська діячка і сенаторка. Жалібними сходинами і участю делегаток Відділу в її похоронах, Відділ прилучився до загальної жалоби українських жіночих організацій у цілому світі.

Англомовний світ починає чимраз частіше звертати увагу на зорганізоване українське жіноцтво, числитись з ним і запрошувати його делегаток на міжнаціональні, а навіть державні святкування. В 1956 р. уряд вперше видав новим емігрантам горожанські посвідки. В залях управи міста Торонта відбулась імпреза-церемонія вручення посвідок канадського горожанства. Як господині

УПРАВА І ПРЕДСТАВНИЦІ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ТОРОНТО — 1970 Р.

Сидять зліва: Д. Темник, В. Лавринюк, А. Бардин, Л. Вертилорох, З. Плітас, О. Заяць, Г. Ганьківська, К. Кривоус і А. Ковальчук. Стоять від ліва — перший ряд: К. Христинич, К. Кумпан, О. Станько, О. Семчишин, М. Бойчук, А. Рурик, Н. Андерс, К. Гарасевич, Стоять — другий ряд: Л. Романик, Ш. Генсьоровська, К. Деделюк, О. Ковбель-Карманін, Р. Стефанович.

цієї імпрези були вперше запрошені урядом зорганізовані у Відділі КУК Українки. Українки вив'язались із свого завдання повністю! Це дало урядовим чинникам поштовх, влаштовувати такі імпрези при кожній нагоді надавання горожанства. Вже й Інтернаціональний Інститут запрошує Відділ до участі в базарах, де кожна національна група ма-ла свій станок своїх мистецьких виробів. Цей Інститут вже не переставав цікавитись кропіткою працею українок: ось організуючи для потребуючих збірки він знав українок, як добрих збірщињ ще для Червоного Хреста, і тепер запрошує рік річно спеціально жіночтво Відділу до участі у збірках на т. зв. „Тег Дей”. У цих збірках тепер бере вже участь і українська молодь через свої національні моладечі організації.

Великим успіхом Відділу була його участь у „Тижні Української Культури” в 1963 р. Цей ряд імпрез, що представляє нашим співгромадянам українську культуру й її здобутки, дав вперше нагоду зорганізованим українкам виявити свої уміlosti на міжнаціональному полі. Відділ зорганізував тоді міській бібліотеці мистецьку виставку, получену із чайним прийняттям. Дня 8 листопада 1964 р. відбулось святкове відзначення 20-ліття Торонтонського Відділу Комітету Українок Канади, получене з виставкою й прийняттям. Не всі святкування, а тимбільше належна репрезентація давали прибутки, а вимагали видаткування фондів, які треба було придбати. Для тих цілей організовано чайні прийняття, а в 1965 р. зорганізовано Вишивані Вечерниці. Роки минали і кожний приносив якусь нову подію або пригадував давню, яку годилося святочно відзначити. У цьому ж 1965 р., припало 80-ліття Жіночого Руху на Рідних Землях. Ці роковини Відділ відзначив святкуванням з рефератом пані Борисової. Інтернаціональний Інститут, який все глядів на Торонтонський Відділ Комітету Українок Канади, як на найбільш рухливу організацію, започатковує показ Великодніх звичаїв і печива усіх етнічних груп Торонта і запрошує українок. Що ця імпреза була вдала, свідчить те, що її організує цей Інститут кожного року і українки з Відділу КУК влаштовують

свій окремий стіл і продаж Великодного печива у міській ратуші.

В роках 1966 і 1967 припали дві великі річниці: 75-ліття поселення Українських Піонерів в Канаді і 100-ліття Канади. Звичайно, що в часі публичних концертів і святкувань українська жінка мусіла відограти свою визначну роль, як й вона ішла нога в ногу із піонерами-організаторами життя в Канаді. Для відзначення цих славних матерів-піонерок, що враз із своїми чоловіками розорювали канадський переліг, зорганізовано в 1967 р. „День Піонерок” концертовою програмою у їхню пошану. Їх остало вже небагато в живих, але як радісно ще сіяли їхні очі, дивлячись на зорганізовану працю своїх дочок, внуків, а й правнуків, що прийшли по них. Вони бачили, що трудились не даром!

Всеканадські виставки, популярно звані тут „Експо”, неначе гігантний смоктун, втягає в себе щораз більше й більше людей, націй й держав. Не устоялись перед ним й українки! Вони потрапляють вичаровувати, надто і притягаючі речі, очі покупця чи туриста, щоб їх, хоч бездержавних, могла не поминути управа Виставки. Спочатку, ніби на пробу, пропонують два, три столи для виставки українського печива і мистецьких виробів, а дальше, коли побачили, що біля українського станка товпиться народ, тоді вже дали дозвіл, та просять улаштувати власний український кіоск і то не з печивом, а мистецькими виробами. Дякувати Богу, в Торонті мисткині є: у кіосках з’являються вишивки-трудящих рук пань усіх організацій, що входять в склад Відділу. Вишивки, прямо, розхоплюють відвідувачі, як т. зв. сувеніри! Є прикрасні писанки широко знаних в Торонті мистців цього діла, з пані Дарією Онищук на чолі. А українська кераміка пань Ірени Шумської Мороз і Марії Копистянської. Це теж попитні сувеніри і побажаний товар у продажі. Тепер сміло можна заризикувати твердженням, що брак українського кіоска на виставці, її постійні відвідувачі напевно відчули б як брак чогось атракційного, а однак гарного і мистецько вартісного!

Праця пань, що входять в склад торонтонського Відділу КУК була така многогранна й обіймала стільки ріжних ділянок, що не дається схопити її всю в короткій статті. Як це вже було згадане, в 1948 р. було зогранізоване СФУЖО. Поза справами місцевого значіння, членкині Відділу цікавились і працею цього першого світового об'єднання жінок для осiąгнення їхньої спільнотої цілі. Делегатки СФУЖО, розіїжджаючи по всіх країнах поселення українців, навідувались і до Торонта. Ось у 1967 р. відбулась в Торонті така зустріч з ними нашого жіноцтва в Роял Йорк Готелі, при нагоді якої, показано приявним виставку прекрасних історичних строїв української жінки на протязі віків!

З. Гонта,
імпрезова референтка.

Коли наші політичні і громадські організації врешті домовились до того, що в Америці скликано Світовий Конгрес Вільних Українців, тоді від нашого Відділу з Торонта вислано на його наради дві офіційні делегатки: Г. Ганьківську і О. Заяць, а десятки членок Відділу брали участь в Конгресі як гости.

Окружаючий нас англомовний світ пильно спостерігає нашу рухливість зорганізованість і плідну співпрацю складових організацій. Нас кладуть за примір жінкам інші національні групи, а 1967 р. Канедіен Фолк Арт Kovnsil вперше призначив нашому Відділові нагороду \$150.00 за наші виступи в організованих ними виставках і показах з нагоди Різдва, Великодня і всеканадських вистав.

На сьогодні об'єднано працюють у Комітеті Українок Канади в Торонті такі організації: Організація

Українок Канади (2 відділи), Ліга Українських Католицьких Жінок Канади (7 відділів), Союз Українок Канади (5 відділів) Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (3 відділи), Товариство ім. О. Пчілки при Народному Домі, Товариство Жінок при Українському Канадському Легіоні. Хоч так зросло членство Відділу, то однак усі мали повні руки праці. Щоб згадати хоч важливіші праці Відділу в останнім хоч би році, то треба б почати від участі Відділу у святкуваннях з нагоди побуту Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа в Торонті, а дальше традиційні вже святкування „Свята Героїнь”, вшанування Жінок Учасниць Визвольних Змагань, допомога у здобутті фондів на будову нового Дому для Старших ім. Ів. Франка, поширювання книжки про Лесю Українку в англійській мові, а врешті участь у всіх святах і імпрезах, а навіть політичних демостраціях, що їх влаштовував Комітет Українців Канади в Торонті.

Крім того, Відділ давав українській громаді не лише свою працю, але, по своїм спроможностям, фінансово допомагав своїми пожертвами, де лиш для того показалась конечна потреба. Із кожного „Свята Героїнь” висилано до СФУЖО чистий прибуток на т. зв. „Фонд 500”. На будову нового Дому для Старших ім. Ів. Франка тільки одноразово вплатив Відділ суму \$700.00, а крім того уділювано менших допомог Об'єднанню Письменників Дитячої Літератури, Комітетові по влаштуванні постійної української Мистецької Виставки в замку Каса Лома.

Щоб виконати тільки те, що далось схопити у цім короткім огляді з нагоди 25-ліття Торонтонського Відділу Комітету Українок Канади, треба було праці і самопосвяти, ні-навіть певної жертви з боку тих, що те все доконали побіч своїх обов'язків як матерів, домогосподинь ба ще й зарібниць на вдереждання родини. Усі вони — ті щирі і трудолюбиві працівниці на громадській ниві, сьогодні, в обличчі пройдених 25 літ організаційної праці Торонтонського Відділу Комітету Українок Канади, можуть сміливо сказати: ми сповнили свій обов'язок!

Катря Гарасевич

20-РІЧЧЯ ВІДДІЛУ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ — ВІДДІЛ ТАНДЕР БЕЙ

Сидять зліва направо: Анна Вікторова, Анна Стасів, Калина Гладун (Мигаль — Торонто), Наталя Башук — голова Крайової Управи, Олександра Тацюн, Єлизавета Шелепюк, Теодора Бомик, Василина Довга. 2-ий ряд: Мар. Думенко, Розалія Баран, Розалія Андрус, Леоніда Кушнір, Анна Цендзюк, Михайлина Процик, Анна Погребна, Олеся Венгер, Мар. Холодило, Марія Дудка, Ксавера Пахолків. 3-ий ряд: Марія Сторожук, Тоня Патранюк, Оля Савчук, Ольга Михайлишин, Е. Кузенко, Е. Пиріг, Іванна Марціновська.

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Тандер Бей, Онт.

Воєнні події другої світової війни 40-вих років — ХХ століття, викликали потребу координувати громадські сили для репрезентації назовні. Так почав формуватися Комітет Українців Канади з його відділами, в вслід за тим допоміжні їм Відділи Комітету Українок Канади.

Перші основуючі збори Відділу Комітету Українок Канади у Форт Вілліям — Порт Артур, тепер злучених міст, під назвою Тандер Бей відбулися 20 грудня 1942 р., в присутності членок 4-ох організацій: відділів ОУК, Просвіти, відділ СУК при Православній Церкві Пресв. Богородиці; при участі членок основниць, Калини Гладун (Мигаль), Анни Стасів, Василини Довгої, Олександри Тацюн, Теодори Бомик, Марії Ткач, Анни Левицької, Франки Бойко.

Після дальших кількаразових зборів, формовано 15, січня 1944 р. першу Управу Комітету. Склад управи: Голова Калина Гладун, секретарка, рекорд. і фінансова Анна Стасів, містогол. Василина Довга. Контрольори: Т. Бомик, Ол. Тацюн, Анна Левицька. На інших річних зборах 26. 3. 1946 — вибрано другу з черги управу у складі: голова — Анна Стасів, заст. голови — Василина Довга, секр. — Анна Гелмич, касирка — Калина Гладун, контрольна комісія — А. Мельниченко, Олександра Тацюн, А. Облуковська. Вже тоді працювала Централія Ком. Українок і в березні 1945 року улаштовано в українській залі Лейк театрі прилюдне віче на якім промовляла голова КУК — Марія Дима. Голова Централі ясно поставила перед зібраними ціль і завдання, що їх мали б сповнити відділи КУК. Так почалася активна праця нашого відділу КУК. Рішено вступити в членство Червоного Хреста. Жінки ходили шити

білизну для воєнних і повоєнних потреб. Почалася збірка речей до висилки пакунків через Кантину в Лондоні для воєнних біженців в Європі. Через руки наші перейшло близько 4 тонни одяжі й взуття. Ми також окремо висилали пачки для наших біженців по таборах Європи, а коли прибули до Канади перші транспорти біженців з контрактами на працю в Канаді, ми їздили зустрічати їх по станціях, відвідували по лісових таборах праці, і поміщували по наших домах в часі святочної відпустки, і взагалі в перших роках їхнього побуту, підтримували їх морально й підносили на дусі після їхніх тяжких переживань.

Крім того ми вели культурно-освітню працю у різних ділянках, а праця наша ширшала, поглиблювалася. Опіка над молодечими організаціями, концертами, представленнями, репрезентація жіночих організацій, харитативна праця й плекання культу народного мистецтва.

Працю нашого відділу КУК можна б поділити на окремі розділи:

1. Допомога загальному відділові КУК. 2. Праця по лінії нашого жін. відділу. 3. Співпраця із загально-канадськими організаціями.

Через вибрані делегатки, ми кожноразово беремо участь в Конгресах КУК — й звітуємо на сесіях крайової управи Комітету Українок Канади.

Жіночий відділ помагає місцевому КУК, до сплати бюджету до центрального КУК. На щорічнім пікніку КУК, дуже популярним серед тутешнього громадянства, ми ведемо кухню, буфет і розігравки, а доходи повертаємо місцевому КУК. Також помагаємо в інших підприємствах. Голова нашого відділу й 2 представниці беруть участь в нарадах місцевого КУК а на їхніх річних зборах ми подаємо також огляд нашої праці. У наших річних зборах бере участь голова місцевого КУК, і голова Суспільної Служби. Жіночий відділ бере участь у всіх заходах загального значення, а між відділами існує повна співпраця, зрозуміння й пошана.

Кожного року жін. відділ працює у переведенні збірки Тег-дей, що приносить поважну суму в користь Фонду

Традиційні різдвяні страви на фестивалі Folk Arts Council в Тандер Бей в листопаді 1966 р.

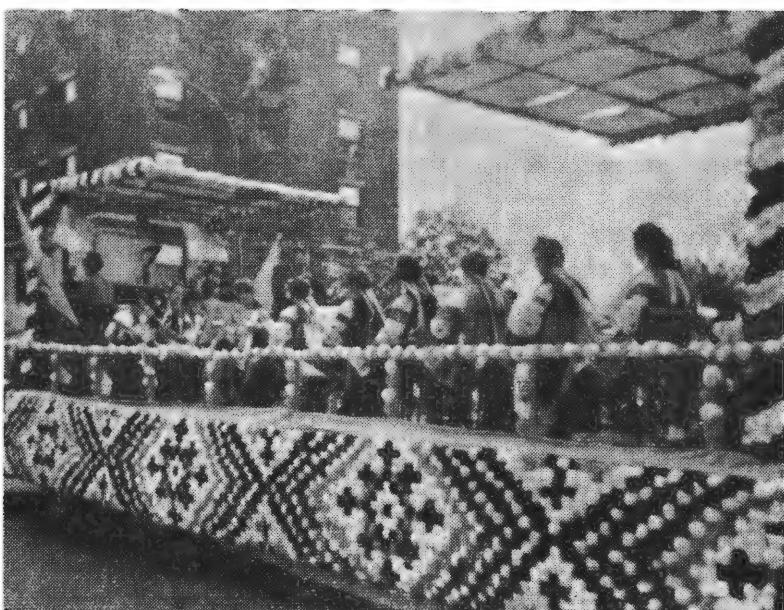
Допомоги. Спільно з муж. КУК працюємо в улаштованні державних українських свят, складаємо вінок на могилі Незнаного Вояка, беремо участь у прийняттях, концертних ансамблів, як Капелі Бандуристів і інших, вітаємо квітами визначних виконавців. Спільно уладжуємо зустрічі з громадянством визначних людей як б. прем'єра Дж. Діфенбейкера з дружиною, б. міністра праці п. М. Стара б. сен. І. Гнатишина, сен. П. Юзика.

В століття святкувань з дня смерти Шевченка ми брали активну участь в організуванні транспорту на виїзд до Вінніпегу, в якому брало участь близько 300 людей з нашого міста в поході й відкриттю пам'ятника. Ми покрили кошта Шевченківських відзнак для дітей рідних і недільних шкіл, як і для членів хору, приготували 2 транспаренти й вінок до походу вулицями Вінніпегу. Вислали ми свою пожертву на пам'ятник Т. Шевченкові.

В цілях придбання фондів на наші зобовязання, ми уладжуємо підприємства: щорічний базар, чайне прийнят-

тя та інші, в чім допомагають наші складові організації. З того ми платимо бюджет до Крайової Управи КУК, фундуємо стипендії, закуповуємо твори письменників в українській мові, які даруємо до українських бібліотек при наших інституціях, також закуповуємо надіслані нам українські твори в англійській мові й даруємо їх до університетських, чи міських бібліотек, такі як „Енциклопедія Українознавства”, Антологія “The Ukrainian Poets”, “Traditional Cookery”, С. Стечишин, “Lesia Ukrainka”, переклад Віри Річ. Через Льокальну Жіночу Раду ми вислали кільканадцять книжок до українського відділу Національної Бібліотеки в Оттаві. Із наших фондів ми уділяємо стипендії для студіюючої молоді. Впродовж кількох літ ми уділяли щорічно нагороду для найлучшого учня скрипкової класи на музичному фестивалі по \$25.00. В біжучому році ми ухвалили стипендію \$50.00 для студента Лейкгед університету, за найкращі осяги в українській мові. — В роках 1958 і 1959 ми спонсорували українських контестанток на „Місс Лейкгед”, й улаштовували імпрези для придбання фондів на ту ціль.

З нагоди святкувань 75-ліття жіночого руху в 1959 р. ми улаштували святочну вечірку в честь пionерки жін. руху Наталі Кобринської. Окрім реферату й концертової частини, відбулося відзначення місцевих жінок піонерок, які мали за собою 25 літ праці в місцевих організаціях. 40 жінок піонерок відзначено корсажами, з рук основниці А. Стасів при конвінерстві голови, Шелепюк. При тім відзначено також 17-ліття основання жін. КУК. — На відтинку самостійної нашої праці в КУК ми ставимо культ плекання народного мистецтва. Щорічно беремо участь у виставі Лейкгед Ексебишон, де є окрема секція українських вишивок, ляльок, писанок, різьби, а останніми часами маємо окрему групу українського традиційного печива; уладжуємо там покази ріжних стібів українського вишивання, різьби, писання писанок і ткання. Ми виробили собі право мати власне жюрі для оцінки. Для загального зрозуміння, якою повинна бути українська вишивка у правильнім стилю, зверненося о пораду до Тетяни Ко-

Під час святкувань сторіччя Канади в липні 1967 р. в Тандер Бей — один з трьох українських возів — власність Комітету Українок Канади.

шиць, а запросили 1962 року з відчитом п. Савелю Стечину з Саскатуну. Також уладили ми моделювання правильних і неправильних українських стройів. Зainteresовання відчитом було надзвичайно велике й це допомогло нам до звороту на правильний шлях у народнім мистецтві. Улаштовуємо курси вишивання для дорослих, або дітей рідної чи недільної школи, а також курси писання писанок. Виступаємо з показами наших курсів на телевізії, а частіше з традиційним Великоднім, чи Різдвяним столом з відповідною програмою. 1 грудня 1962 р. ми відсвяткували 20-літній Ювілей нашого відділу КУК, більшою імпрезою концертовою програмою, ювілейним тортом й відзначенням корсажами сорок осіб, заслужених при праці у відділі КУК. Гостею промовцем була тодішня голова Централі Комітету Українок Канади, Наталія Башук, а представником КУК п. Петро Башук з Вінніпегу.

**БУВШІ ГОЛОВИ І ПРЕДСТАВНИЦІ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ,
ТАНДЕР БЕЙ**

Сидять зліва: М. Кохан, М. Процик, А. Стасів, С. Мендик, А. Віктова, Е. Шелепюк, О. Михайлишин. 2-й ряд: Р. Баран, С. Музика, Д. Литвин, К. Пахолків, М. Пресунька, Б. Карпюк, В. Довга. 3-й ряд: М. Хондон, Т. Патронюк, М. Дутка, М. Холодило. Бракує на знімці: О. Тацюн, І. Марціновська, Й. Микуляк, А. Цендзюк, І. Вірстюк.

Щодо співпраці з загально-канадськими організаціями: наше членство в організації Червоного Хреста воєнна й по-воєнна співпраця з тією організацією та з іншими канадськими організаціями. 1958 р. ми вступили в членство місцевої Жіночої Ради, під назвою "West Algoma Council of Women". Через наші представниці беремо участь в зборах Жін. Ради, а на т. зв. "Presidents Day" подаємо огляд нашої праці національного характеру. Бувша голова нашого відділу КУК, була також головою місцевої Жіночої Ради в каденції років 1960-62.

В часах підготовки до століття Канади зорганізувався в 1965 році так званий "Folk Arts Council", товариство

**УПРАВА КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ТАНДЕР БЕЙ, 1969 РІК**

Сидять від ліва: Ксавера Пахолків — секр., Ольга Михайлишин — заст. голови, Софія Мендик, — голова, Марія Кохан — заст. голови, М. Пресунька — касирка. Другий ряд: Розалія Баран, Марія Хондон, Єлісавета Шелепюк, Дарія Литвин, Беті Карпюк.

ріжних національностей, головно в цілі підготовки до святкувань століття. Наш відділ КУК в скороум часі став членом тієї організації. На щорічнім Різдвянім Фестивалю тієї організації, ми улаштовуємо столи, з українською декорацією, традиційним печивом, обслугую в українських строях, й відповідною програмою.

В часі святкувань 100-річчя Канади, відділ наш при допомозі молодечих організацій й танцюристів „Веснянки”, занявся декорацією З-возів-флотів, штучними квітами, уложених у виді вишивки. Поміж численними флотами, наші взяли 2-гу нагороду.

В склад жіночого відділу КУК входить 7 складових організацій.

Імена голів, які очолювали відділ Комітету Українок Канади: 1. Калина Гладун (Мигаль, тепер в Торонто) від

1942 р. — перша голова основниця. 2. Анна Стасів від 26. 3. 1946 до 27. 1. 1950. 3. Катерина Николайчук до 1. 3. 1953 р. 4. Анна Вікторова — до 12. 7. 1955 р. 5. Олександра Тацюн — до 1. 3. 1959 р. 6. Єлісавета Шелепюк — до 16. 2. 1961 р. Ол. Тацюн — пораз другий до 29. 4. 63 р. 7. Михайлина Процик — до 1. 3. 1967 р. 8. Іванна Марціновська — до 31. 3. 1969 р. 9. Софія Мендик від 31. 3. 1969 р.

Так в загальному представляється огляд нашої діяльності. Праця членок продовжується у ріжних напрямних і ми вже виробили собі добре ім'я серед своїх і чужих, з великою користю для нашої, української справи.

Голова, **Софія Мендик.**
Опрацювала — секр. **К. Пахолків**

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Ошаві, Онт.

Комітет Українок Канади, відділ у Ошаві, Онтаріо зорганізовано групою ідейних жінок у січні 1943 року.

Головною ціллю в роках другої світової війни була добродійна праця: висилка пакунків з одягом і харчами для українських воєнних біженців, які знаходилися поза межами України, в Німеччині та інших країнах.

Жіночий відділ К.У.К. тісно співпрацював з чоловічим відділом усі роки свого існування, уділюючи де потрібно було помочі і порозуміння.

Три делегатки взяли участь у відкритті пам'ятника Шевченкові 1961 р. у Вінніпезі і також зложено грошову жертву на цей пам'ятник.

Разом з Комітетом Українців Канади влаштовано було бенкет-прийняття для вшанування перших українських поселенців міста Ошави. У 30-ті роковини голоду в Україні відбуто демонстрацію, інформуючи вільний світ про великі кривди, що їх завдала нашому українському народові, окупаційна московська комуністична влада.

Відколи засновано Міжнародній фестиваль у Ошаві то Комітет Українок Канади включається щорічно у приготовання кухонної будки з народніми українськими стравами.

Імпрези в честь Тараса Шевченка та інших визначних поетів, Свято Державності і зустрічі молоді були улаштовані спільно з чоловіками в різних формах. Винаймлено було автобус і зорганізовано поїздку до Вашингтону з нагоди відкриття пам'ятника Шевченкові.

Під час століття Канади у 1967 році відбувся ряд народних українських святкувань в Ошаві, між якими „Український Тиждень” справді приніс оживлення української культури. В програму „Українського Тижня” входи-

ГОЛОВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ В ОШАВІ

**Марія
Сворик**
1-ша голова

**Марія
Малаховська**
1958

**Анастазія
Тимочко**
1963

**Галия
Лучка**
1967

**Розалія
Дверничук**
1970

УПРАВА І ЧЛЕНКИ КОМИТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ОШАВА — 1967 РІК

Перший ряд від ліва: Юлія Василик — фін. секр., Катерина Хромей — заст. голови, Люба Турецька — голова, Михайліка Гонта — рек. секр., Степанія Наконечна — кор. секр. Другий ряд: Розалія Політика, Марія Жила, Розалія Дверничук, Катерина Гульцьо, Катерина Тикайло, Розалія Глинка, Леся Фурик, Варвара Бляжко.

УПРАВА КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Відділ в Ошаві, 1967 рік

Перший ряд від ліва: Юлія Василік — фін. секр., Катерина Гульцьо, Марта Недошицько, Гая Лучка — голова, Анастазія Турецька — заст. голови, Анна Дутчак. Другий ряд: Гафія Бакай, Павліна Порайко, Розалія Смішнюк, Марія Ріплей, Анастазія Тимочко.

ло: промовці професійних сил на запрошення до англомовних товариств, висвітлення фільму місцевої продукції, фільм про строї і перекази, показ і моделювання народної вишитої ноші з різних часів і районів України, український базар, забава молоді, величавий концерт, та вистава картин-малюнків і мистецтва.

У 1968 році з поміччю усіх українських організацій влаштовано бенкет-забаву в честь дост. М. Старчевського і його дружини за його службу в уряді Канади і популярність серед української спільноти. Письменник Микола Понеділок полонив усіх своїм художнім читанням, гумором, де було зібране велике число учасників.

Із-за браку місця неможливим стає накреслити всі ділянки Комітету Українок Канади, відділ Ошава, які мають не менше значення від тих, що повище окреслені.

Комітет Українок Канади в Ошаві вів гарну і корисну працю для добра, зросту і з'єднання українського суспільства. Нехай Милосердний Господь, надалі посилає нам мудрости, завзяття і витривалості у конструктивній праці.

З нагоди 25-ліття жіночого К.У.К. бажаємо всім відділам у Канаді, а зокрема центральній управі в Вінніпегу успіху, найкращої співпраці і досягнень у майбутньому.

Управа Комітету Українок Канади на 1969 - 70 р.

голова — Розалія Дверничук

заст. голови — Анастазія Турецька

секретарка — Оля Горегляд

касирка — Юля Василик

Представниці до Міжн. Фестивалю — Розалія Дверничук і Марія Богутська

Контрольна комісія — Михайлина Гонта, Марія Жила, Люба Турецька

телеф. реф. — Люба Турецька.

Оля Горегляд — секретарка

Показ народної ноші на свято 20-ліття Комітету Українок Канади у Віндзорі, Онт., 27 бересня 1964 р.

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Віндзорі, Онт.

Відділ Жіночого КУК оформився у Віндзорі 9 березня 1945 р. в залі УНО при вул. Оттава. Від того часу по сьогодні були роки пожвавленої праці, але і був час, коли Відділ не проявляв великої діяльності, як самостійна одиниця.

На перших основуючих зборах були присутні представниці всіх існуючих на терені Віндзору жіночих організацій в особах пань: Степанії Дужої, Союза Гетьманців Державників, Т. Тимчишин і В. Гевусь ЛУКЖ, Марії Стецій і Марії Стодольної ОУК і Є. Степова СУК.

Управу выбрано частинно на тих, а частину на наступних зборах: Степанія Дужа — голова, Марія Стодольна — секретарка, Анна Зелена — касирка.

В 1946 р. секретарство перебрала Анна Войтович, що подає докладні звідомлення до березня 1949 р.

Час від заснування Жіночого Відділу КУК до 1949 відзначався особливою активністю в працях Відділу. Уряджувано прийняття, вистави і концерти, а весь дохід йшов на допомогу біженцям в Європі. Жінки висилали пачки з одінням, харчами і гроші. Велася акція придбання афідавітів на переїзд біженців до Канади. Доказом жертвенної праці може послужити сукупність грошей 3,024 дол., зібрана на ту ціль.

В січні 1947 р. Відділ покликав до життя комітет „Свята Горожанства”, яке тривало три дні і принесло українцям великий успіх. Англ. газети поміщували цілі сторінки про українців, і їх участь в святі „горожанства”.

В склад Комітету входили пані: Валерія Касюрак, Соломія Гавриш, Гаяля Вахна, Анна Зелена, Анна Бала, Марія Спуляр, Марія Трач, Ольга Лапка і Марія Габода.

За виставовими вікнами більших склепів Віндзору були виставлені українські народні строї, деревні вироби,

коралі та вишивки. До успіху виставки причинилася п. Кочан, що приїхала з Джулієти, Ілиної за старанням Анни Зеленої, вона привезла зі собою рідкісні експонати народного мистецтва. На прощальному вечорі в честь пані Кочан в численних промовах дякували її визначні громадяни Віндзору в особах Степанії Дужої, Богдана Зеленого, Юлії Яворської, д-ра Яціва, Валерії Касюрак, о. Осадци і о. Запаринюка.

З Європи почали приїздити біженці. Віндзорська громада очікувала з нетерпеливістю людей, яких незавидна доля змусила покинути рідні землі. Першою ластівкою у Віндзорі була п. Зейкан, яку на спеціальному вечорі привітала голова Відділу Степанія Дужа. П. Зейкан розповідала про долю біженців, боротьбу УПА в підпіллі і взвивала до масової висилки афідавітів.

В березні 1948 р. головство Відділу перебрала А. Бала. Тоді запрошено п. Ірину Павликівську, голову зорганізованого українського жіноцтва в краю, на віче, в якому вона представила положення біженців в європейських таборах. Вона відбула ряд нарад із українським жіноцтвом Віндзору.

В 1949 р. Жіночий Відділ КУК перестав існувати, як самостійна одиниця, а представниці працювали спільно із загальним КУК-ом.

В 1955 р. припадало 70-ліття Українського Жіночого Руху. Створено спеціальний комітет, в склад якого входили дві представниці ізожної організації в особах: п. п. Юлія Яворська, Галина Кулик, Соломія Гавриш, О. Німчук, Анна Зелена, Софія Лиса, Ольга Лапка, М. Телега, К. Карпинець і Валерія Касюрак.

20 лютого, заля УНО відсвятковано урочисто 70-ліття жіночого руху. Головним промовцем була п. Маруся Бек, з Детройту. П. І. Драгінда пояснювала українську народну ношу та модерні суконки з приміненням вишивки. Імпреза була вдалою і викликала загальне признання.

В квітні 1953 р. представниці усіх організацій КУК вітали у Віндзорі сенаторку Олену Кисілевську. Прийняття у її честь відбулося в залі УНО.

ПІД ЧАС 20-ЛІТТЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ У ВИНДЗОРІ, ОНТ., 27-го ВЕРЕСНЯ 1964 Р.

Зліва направо: Ольга Макар, Наталія Башук, Іванна Римар, Ірина Зелена, Стефанія
Дужа, Анна Бала і Валерія Касюрак.

В 1955 р. з централі К.У.К. приходили обіжники про потребу фінансової помочі для хворої сенат. Олени Кисілевської.

В цьому році також було її 85-ліття уродин, та 70-ліття громадської праці. Жінки представниці К.У.К. урядили чайний вечерок в її честь, та увесь прихід в сумі 59 дол. переслано на її адресу.

І так, під натиском подій, що вимагали переважно праці жінок, з'явила потреба відновити жіночий КУК. В квітні 1955 р. в залі УНО з'явилися представниці всіх жіночих організацій Віндзору в особах:

Гая Вахна від СУК, Ярослава Лозинська від ЛУКЖ, Р. Вербовецька від ЛУКЖ, Марія Телега від СУК, Ольга Лапка від СГД, А. Смик від СГД, Ірина Зелена від ОУК.

Заряд оформився слідуючо: Ірина Зелена — голова, Гая Вахна — заступниця голови, Ярослава Лозинська — секретарка, М. Телега — касирка, Р. Вербовецька — господиня.

В 1956 р. померла Олена Кисілевська. Вже зорганізований Жіночий КУК почав збірку фондів на будову пам'ятника. В тій цілі 10 березня 1957 р. відбувся заходами Відділу „Дискусійний Вечір” на тему:

1. як запобігти асиміляції молоді, реферувала д-р С. Парфанович.
2. потреба співпраці з англійськими організаціями, В. Касюрак.
3. як притягнути нашу молодь до українських організацій, М. Габода.

Імпреза була цікава і на часі і викликала живу та довгу дискусію. Прихід в сумі 30 дол. вислано на будову пам'ятника по бл. п. Олені Кисілевській.

В жовтні 1956 р. Відділ Жіночого КУК-а брав активну участь у підготовці століття Івана Франка. Жінки збиралі оголошення до програмок. Урядили теж прийняття письменників Уласові Самчукові, що був головним промовцем на концерті.

В грудні 1956 р. зорганізовано протестаційне віча проти звірського розчавлення московськими танками 500

безвинних жінок у Караганді. У своїй промові Ірина Зелена говорила: („В обличі знущань, які переносять наші браття і сестри, ми не можемо жити спокійно і дбати тільки про себе. Ми мусимо кричати на весь світ, та пятнувати московський терор”).

В квітні 1959 р. відбулося заходами жін. КУК прийняття для старших громадян Віндзору. Було запрошено багато визначних жінок з канадійських організацій. Активну участь у підготовці свята брали пані: Д. Вахна, Т. Тимчшин, Федъчун, Ю. Яворська, Г. Кулик і І. Зелена.

В липні 1959 р. під час „Фрідем фестівалу” Віндзор вітав королеву Єлизавету II. Представники Загального і Жіночого КУК вітали її. Через вісім років Жіночий Відділ КУК брав постійну участь „фрідем фестівалях”. Улаштовані в Джексон Парку кіоск із українськими стравами і солодким. Кожна складова організація приготовляла частину страв і їх спільно продавали. Найкращим виявився рік 1962, бо чистого приходу було 160 дол. Зароблені там гроші йшли до загальної каси КУК-а. Під час фестіvalu вибрано кралю міста. В 1960 р. красунею року стала українка Дона Строка.

В 1959 р. в днях, 29 червня до 1 липня зорганізовано виставку українського народного мистецтва у Вілестед Лайбрері. Її мистецьке оформлення було в руках п. Данилевича.

Роки 1960 - 1961 проходять в праці над вшануванням 100-літніх роковин від смерті Тараса Шевченка. Відділ Жіночого КУК включився в акцію збірки грошей на пам'ятник Шевченка в Вінніпезі, як також помагав в підготовці концерту, до чого був покликаний окремий комітет. Це були роки інтенсивної праці КУК в нашому місті. Праця увінчалась, матеріальним і моральним успіхом. Величавий концерт відбувся в найкращій залі Віндзора, у Клірі Авдиторії. Від Жіночого КУК до Комітету входили: пл. Римар, Анна і Ірина Зелена.

В 1959 р. вступила до КУК ОЖЛВУ, з квітня 1959 Відділ запросив з доповіддю проф. Зенона Зеленого з Торонто.

Темою доповіді було: Українська Молодь і Рідна Школа". Реферат був на високому рівні і викликав пожвавлену дискусію. Чайне прийняття приготовили пані.

У вересні 1962 відбувся в залі УНО зорганізований осінній концерт. Кожна із складових організацій КУК виступала з найкращою точкою, вираною зі всіх імпрез, що відбулися в даній організації на протязі року. Та оригінальна імпреза зібрала численну публіку.

В 1961 р. Валерія Касюрак почесна членка КУК за її заслуги для української громади Віндзор, причинилася в значній мірі до того, що місто погодилося вшанувати день 22 січня, вивіщенням синьо-жовтого прапору на почеcній щоглі перед головним входом до „Ситі Гол”. У зв'язку з цим відбувся заходом КУК величавий концерт у Клірі Аудиторії. До підготовки концерту причинилися жінки, що в тому самому часі улаштували виставку української книжки в міській бібліотеці „Карнегі Лайбрері”. Крім того Відділ Жіночого КУК кожного року бере активну участь у підготовці осінніх вечорниць із контестантками. Ці вечорниці приносять КУК-ові грошевий дохід, а головне стягають молодь усіх організацій.

22 березня 1964 р. відбувся концерт для вшанування 150-ліття уродин Тараса Шевченка. Промовцем був сен. Юзик. Співав хор „Трембіта” з Детройту. У підготовчій праці концерту брали участь жінки нашої організації. Як звичайно приготували прийняття для членів хору. Співав теж хор усіх Рідних Шкіл Віндзору.

27 вересня 1964 р. відбулася одна із кращих імпрез: 20-ліття Централі Жіночого КУК у залі Української Православної Громади. Головним промовцем була п. Наталя Башук, голова Централі Жіночого КУК. Говорила вона про нашу молодь, Рідні Школи та про потребу пропагування української справи в світі. Окружна Рада Союзу Українок з Детройту випозичила девять народніх строїв з усіх частин нашої Батьківщини. Її голова, п. Анастазія Вокер пояснювала виступи модельок у тих строях.

10-го грудня 1964 р. відбулася розігравка речей, що їх кожна складова організація подарувала. З розпроданих

квитків дохід \$55.70 вислано до жіночої централі КУК на видання творів Лесі Українки в англійській мові.

Студентський Клуб „Тризуб“ при Віндзорському університеті звернувся до Жіночого Відділу КУК з проханням, щоб жінки помогли урядити виставку народнього мистецтва у приміщеннях університету. Виставка відбулася 27 лютого 1965 р. Мистецьке оформлення виставки було в руках п. Софії Скаб. Виставка тривала один тиждень і відвідало її поверх тисячі людей. Жінкам з КУК помогали родичі студентів та самі студенти. Головою студентського клубу була тоді панна Л. Сенчук. Головним джерелом придбання експонатів на виставку є дім п. Галини Мартинюк. Крім неї вишивки позичали пп. О. Лапка, А. Лозинська, А. Зелена, Ю. Яворська, Л. Перешилюга, І. Літинська, М. Спуляр, О. Дзюбановська, М. Стецій, О. Гургула і М. Венгрин, як також пані Стефанія Дуб з Детройту.

10 березня 1965 Жіночий КУК урядив пращання панні Касюрак, яка відїздила до Женеви, як містоголова Канадської делегації до Об'єднаних Націй. Голова місцевої жіночої ради С. Гавриш вкороті намітила життєвий шлях Валерії Касюрак її активність в численних анг. організаціях.

1. березня 1966-го р. покликано до життя спеціальний комітет для вшанування 75-ліття поселення українців в Канаді та століття Канади. До цього комітету увійшли від жіночого К.У.К. пані: I. Римар, В. Касюрак, Г. Кулик, як касирка і I. Зелена як секретарка. 4. грудня 1966 р. відбулися святкування 75-ліття поселення Українців в Канаді. Вшановано 70 піонерів. Головним промовцем був п. С. Давидович з Торонто. По імпрезі пані подали вечерю.

22 травня 1967 улаштовано в Клірі Авріторії величавий концерт з банкетом з нагоди 100-ліття Канади. В цих святкуваннях взяли участь визначні громадяни міста Віндзору з майором на чолі. Головним промовцем був сен. П. Юзик. Банкетом проводила п. В. Касюрак, яка представила гостей за головним столом.

Це тільки короткий огляд праць, що його виконали жінки, представниці до К.У.К. у Віндзорі за 25 літ.

Від заснування жін. Відділу К.У.К. у Віндзор, 1945 до 1970 р., головами були: Стефанія Дужа, Анна Бала, Ірина Зелена, Іванна Римар та Ярослава Лозинська. Заступниці голів: Гаяля Вахна, Іванна Римар. Секретарювали: Марія Стодольна, Анна Войтович, Ярослава Лозинська, Ірина Зелена, Скарбниками були: Ольга Лапка, Марія Телега.

Наш малий Віндзор межує з великим і сильним осередком українським, Детройтом, тому, коли уряджуємо більші імпрези, звертаємося за допомогою до Союзу Українок Америки в Детройті. Пані ніколи нам помочі не відмовляли і нашим обов'язком є згадати тих пань: Анастасія Вокер, Іванна Драгінда-Кульчицька, Маруся Бек, Ольга Макар, Стефанія Дуб і Ірина Козаченко.

Список представниць поодиноких організацій до КУК від часу його заснування

Представниці від ОУК: М. Стецій, А. Войтович, М. Реваковська, Г. Мартинюк, М. Стодольна, Ю. Мудра, М. Косіковська, О. Дмитрів, М. Назаревич, Р. Турус, М. Габода, О. Максимович, А. Лизень, С. Лиса, А. Зелена, І. Зелена.

Представниці від СУК: Г. Галицька, М. Бодів, Е. Степова, В. Чаборик, М. Рижак, М. Трач, М. Гладиш, О. Вавринчук, М. Гургула, О. Боднарчук, Л. Коростіл, І. Римар, В. Король, М. Карпинець, Г. Вахна, Ю. Петришин, М. Телега, М. Сенайко, С. Гавриш і О. Торошенко.

Представниці від ЛУКЖ: А. Бала, М. Спуляр, В. Гевусь, О. Лапка, Р. Вербовецька, І. Літинська, Г. Кулик, Я. Лозинська, А. Пристанська і А. Занін.

Від Союзу Гет. Держ.: С. Дужа, О. Лапка, А. Бала, А. Дацюк і І. Смик.

Від ЛВУ: М. Кохановська, А. Влох, А. Палащук, М. Олійник, А. Фенканин і П. Мудра.

Від Марка Вовчка: М. Сохацька, М. Старух, В. Касюрак, Ф. Федчун і В. Добровольська.

КОМИТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Гамільтоні, Онт.

Організована праця українського жіноцтва в місті Гамільтоні датується від 1946 року. Того ж року заіснував Відділ Комітету Українок Канади і першою головою була Марія Будник, що заступала організацію СУК. В тому та і в наступних роках, праця Відділу зосереджувалася перш за все в моральній і матеріальній помочі для українських канадських ветеранів другої світової війни та для української еміграції в Європі, зокрема в Німеччині. Активну участь у згаданій праці Відділу Ком. Українок Канади брали також жіночі товариства, а саме ОУК, що її заступала пані Ольхова, та пані Костик, тодішня голова жіночого Товариства Пречистої Діви Марії при церкві Св. Духа. Однаке з бігом часу чомусь жіночий Відділ не проявляв окремої активної діяльності і в більшості його працю перебрали поодинокі жіночі відділи українських організацій.

Показалося однаке, що потреба одної жіночої організації, яка не тільки могла б співпрацювати з мужеським Відділом КУК-а, але також презентувати та заступати українські жіночі товариства на ширшому форумі є не тільки потрібною, але і в теперішніх часах, конечною. Тому-то заходами активних пань, дня 11 березня 1965 року відбуто основуючі чи може краще, відновлюючі збори представниць деяких українських організацій. Тут обрано головою Відділу М. Кінар С.У.К. та управу в складі Д. Придаткевич О.У.К., А. Кіт С.У.К., М. Пилипюк С.У.К. і С. Фесяк Л.У.К.Ж. Управі надано право доповнювати свій склад в міру потреби, як також устійно, що голову Відділу буде вибиратися т.зв. ротаційною системою. Протягом першого року існування Відділу, Управа в першу чергу докладала всіх старань, щоби не тіль-

**ГОЛОВИ ВІДДІЛУ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
В ГАМІЛЬТОНІ**

Сидять зліва направо: М. Будник (1946-47), Г. Лазарович (1969-70). Стоять зліва направо: Р. Ружницька (1967-68), М. Кінар (1965-66), А. Полос (1966-67), Л. Кривокульська (1968-69).

**УПРАВА ВІДДІЛУ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
В ГАМІЛЬТОНІ 1965—1966 РР.**

Сидять зліва направо: С. Перожак — заст. голови, М. Кінар — голова, С. Фесяк — секретарка. Стоять зліва направо: Д. Придаткевич — скарбничка, Р. Кучер — член управи, А. Кіт — голова кул. освіт. реф.

ки заохотити українські жіночі організації до співпраці з КУК-ом, але також пояснювала його завдання, роля та значення в наших змаганнях за почесне місце українців серед численних етнічних груп в Канаді, а зокрема в м. Гамільтоні, що зараховується до одного з перших промислових міст в Канаді та має поважне число українців. Такі завдання перша Управа Ком. Українок Канади виконала вповні. Навязала зв'язки з українськими жіночими організаціями. Перше, зорганізоване Відділом КУК свято-річниця 80-ліття українського жіночого руху, що на ньому були громадно заступлені всі українські жіночі товариства.

Муравлина праця першої управи показалася вже в наступному 1966 році. На річні збори з'явилися делегатки всіх українських жіночих організацій, а саме СУК, ЛУКЖ, ОУК, ОЖЛВУ і УЄО. Того ж року головою Відділу обрано А. Полос, що заступала ЛУКЖ. Новообрана управа прийняла на себе важливе завдання — приготувти участь жіночого Відділу до століття народин Канади та 75-ліття поселення українців в Канаді. Після довших дискусій вирішено, що наш Відділ приготовить, окрімий український базар на площі т. зв. великого „Шоппінг Центру”. На цьому базарі буде заступлена українська література та поезія, зокрема в англійському перекладі, кераміка, вишивка, писанки, як також наше печиво. Обрано пань М. Пилипюк і Т. Ружицьку, як окремих зв'язкових з мужеським Відділом КУК-у, щоби координувати працю в тих святкуваннях. Впродовж звітового року Відділ приготувив та відбув Академію з нагоди 10-ліття смерти сл. п. сенаторки Олени Кисілевської, як також вечір гумору і сатири письменника Миколи Понеділка з участю автора. Обі імпрези відбулися з повним успіхом та при великий співучастиї українського громадянства. Відділ допоміг українському студентському Клюбові у його зустрічі з іншими студентами, як також приготував гостини після імпрез, що їх влаштовував мужеський Відділ КУК. В загальному це був другий, успішний рік праці Комітету Українок Канади.

**ЧЛЕНКИ УПРАВИ ВІДДІЛУ В ГАМІЛЬТОНІ
1969—1970 РР.**

Сидять зліва направо: А. Чорнайко — 1-ша заст. голови, Г. Лазарович — голова, Д. Придаткевич — 2-га заст. голови. Стоять зліва направо: Р. Кучер — скарбничка, Л. Кривокульська — уступ. голова, М. Пасіка — секр., Т. Дудка — голова кул. освіт. реф.

Рік 1967-ий був роком століття народин Канади та роком в якому ми, українці мали особливу нагоду запізнати так англомовний світ, як і інші етнічні групи з нашою історією, нашими змаганнями за українську державу в межах її землі та з нашими культурними надбаннями. Того року очолила Відділ Т. Ружицька, що була делегаткою ОУК. Вона перебрала на себе чимале завдання. Всі ухвалені проекти треба було перевести в життя. І тепер, в перспективі минулого можна сказати, що Відділ вив'язався з прийнятих на себе завдань. Наша участь у святочному бенкеті, приготування мистецьких вистав в „Сіті Галл” та центральній міській бібліотеці, а зокрема український базар, влаштований на „Шоппінг Центрі”, мали не тільки великий моральний, але також і матеріальний дохід. Доказом цього хай буде наш даток на Фундацію ім. Тараса Шевченка в сумі \$1,000.00. Всю працю, що її виконано, відбуто завдяки тісній співпраці управи з член-

кинями жіночих організацій, як також завдяки безкорисній праці наших українських жінок, що не жалували часу, ні гроша і все були готові на заклик управи Відділу. Крім активної участі Відділу в згаданих святкуваннях відбуло товариську зустріч усіх жіночих організацій м. Гамільтону. Головним доповідачем на цій зустрічі була А. Токарик, крайова голова СУК та делегатка на Світову Міжнародну Конференцію Жінок в Тегерані. Після доповіді про свою працю на міжнародній Конференції Анна Токарик розповіла також про свої відвідини України та її враження з тієї поїздки. На окремих ширших сходинах Відділу прослухано реферат пані Стаків про українські традиції Свят-Вечора і Різдвяних Свят, а опісля, після прийнятого звичаю принимано присутніх чайком та солодким. Належить також підкреслити, що Відділ вислав дві делегатки в особах пань Т. Ружицької і Р. Кучер на Світовий З'їзд Вільних Українців в Нью Йорку. Цей рік був дальншим позитивним кроком праці та розвитку Комітету Українок Канади, Відділу в Гамільтоні.

Головою Відділу на 1968 рік вибрано пані Л. Кривокульську. Того ж року Відділ провів знова поважну працю. В першу чергу нав'язано контакти з чужинецькими жіночими організаціями та на наших імпрезах ми мали змогу особисто вітати представниць інших етнічних груп. В дальншому Відділ взяв активну участь у святкуваннях: 50-річчя Незалежності та Соборності України, успішно провів Академію в честь Лесі Українки та влаштував Свято Героїнь. Завдяки ініціативі і праці Г. Лазарович і А. Джарвіс, Відділ взяв участь у „фейр” в містечку Анкестер коло Гамільтону, де ми приготовили окремий український кіоск з показом української кераміки, вишивок, писанок, а також перевели дуже успішний продаж нашого печива. Ця виставка принесла нам не тільки моральну, але також і матеріальну користь. Завдяки старанням Відділу було відкрито відділ української книжки у міській бібліотеці при вул. Бартон. В дальншому заходами Відділу вислано пачки Австрії для наших втікачів з Чехословаччини, як також ми розпочали акцію, щоб по лікарнях м. Га-

**ЧЛЕНКИ УПРАВИ І ПРЕДСТАВНИЦІ ДО ВІДДІЛУ КУК
В ГАМІЛЬТОНІ 1969—1970 РР.**

Сидять зліва направо: А. Полос, М. Пасіка — секр., Д. Придаткевич — 2-га заст., Г. Лазарович — голова, А. Чорнейко — 1-ша заст., добр. А. Бойко — прес. реф., Р. Кучер — скарбничка. Стоять зліва направо: П. Кульчицька, Л. Костик, Т. Дудка — голова культ-освіт. реф., С. Фесяк, Л. Кривокульська, А. Кіт — реф. архіву, О. Габрович. Немає на знімці: М. Пилипюк, Е. Прийма, С. Бучок, Й. Богданів, В. Буртяк, К. Подолян.

мільтону були українські книжки, журнали та часописи для наших хворих. Крім цього Відділ займався приготуванням прийняття з нагоди відвідин достойних гостей, як сенатора П. Юзика, контролера м. Гамільтону А. Джовнз, проф. Степененка та інших, коли цього вимагали обставини. Голова Відділу Л. Кривокульська взяла участь в 9-му Конгресі КУК у Вінніпегу, де мала нагоду звітувати про працю нашого Відділу та почути про досягнення КУК на терені Канади. В загальному звітовий рік знова був успішний так для Відділу, як і української спільноти в Гамільтоні.

На 1969 рік головою Відділу стала Г. Лазарович. Зразже після загальних зборів управа Відділу приступила до виконання намічених планів праці на діловий рік. І так на запрошення Дирекції головної міської бібліотеки та заходами пань Лазарович і Дутко, Відділ влаштував вис-

тавку української книжки та мистецтва в приміщеннях бібліотеки. Виставка тривала повний місяць та дала змогу іншим канадським громадянам познайомитись з нашою історією та культурою. Наші дижурні пані відповідали на ріжні запити та пояснювали нашу історію і політичне положення нашого народу в Україні тепер. Ця виставка принесла українській громаді м. Гамільтону велику моральну користь. На закінчення виставки Відділ подарував бібліотеці збірку українських писанок та гарну різбляну посуду, що будуть виставлені перманентно в бібліотеці. В дальншому, на запрошення Відділу прибула до Гамільтону з авторським вечером Уляна Любович. Художньо відчитані картини з переживань авторки в далекому Казахстані учасники прийняли з подякою. Після вечора відбулося товариська зустріч і прийняття, що його приготовили пані з КУК. В місяці травні та знова з успіхом Відділ відбув прийняття-чайок в місцевому українському ресторані-мотелі „Сіті Мотор“. Цілею того прийняття було краще запізнатися між собою, як також піznати визначніці, громадські чи політичні жінки інших національностей. Присутніми були М. Солонинка, крайова голова ОЖЛВУ, дружина посадника міста Гамільтону В. К. Коппс та контролерка міста А. Джовнз. У своєму слові А. Джовнз підкреслила, що українські жінки все сповняли, і сповнюють свої завдання так в громадському, як і політичному житті Канади і можуть бути прикладом для інших громадян. Під час прийняття співала С. Федчук з Торонта. З придбаних грошей Відділ постановив закупити та дарувати канадському національному музею в Оттаві відповідну українську мистецьку річ — Полтавський Стрій, котрий тепер в підготовці. В дальншому на запрошення „Давніавн Асошіейшен“ наш Відділ взяв участь у фестивалі етнічних груп, приготовляючи виставку українського мистецтва. Виставка була приміщена у великому вікні банку „Нова Скошія“, що приміщується у самому центрі міста.

Закінчуючи цей короткий перегляд діяльності Комітету Українок Канади, Відділу в Гамільтоні, треба одначе

"ANCASTER FAIR" в якому гамільтонський відділ брав активну участь в показі української вишивки, кераміки, різьби та випродаж домашнього пецива. На знімці з правої сторони сидить голова відділу 1969-70 — Г. Лазарович.

Відсвяткування гамільтонським відділом 10-тої річниці смерти Олени Кисілевської, 27-го квітня 1967 р.

підкреслити, що всі досягнення Відділу відбулися завдяки тісній та щирій співпраці всіх організацій. Наші пані дійсно розуміють завдання і цілі Комітету і як вже було сказане, не жалують ні часу, ні труду, ні гроша і все є готові до помочі. Тяжко було б вичислити поодинокі імена тих всіх членкинь жіночих організацій, що без похвал виконують прийняті їх організаціями ріжні обов'язки. Бо ті матері мусять ще і пильнувати та виховувати дітей, виконувати домашні обов'язки, а часом і навіть працювати. Тому то щира вдячність тим всім безіменним нашим членкіням за їхню посвяту.

Наприкінці належить ще вичислити ті всі українські жіночі організації, що створили КУК та йому пильно допомагають. Відділ Союзу Українок Канади „Калина”, Відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки, Ліга Українських Католицьких Жінок, Відділ при Церкві св. Духа, Ліга Українських Католицьких Жінок, Відділ при Церкві Св. Миколая, Ліга Українських Католицьких Жінок, Відділ при Церкві св. Вознесіння, ЛУКЖ, Відділ при Церкві св. Духа — другий відділ, Організація Українок Канади, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України та Українське Евангелицьке Об'єднання.

Анна Бойко, прес. реф.

ГОЛОВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ У САСКАТУНІ

Галя
Гнатишин
1954—1958

АНАСТАЗІЯ ПАВЛИЧЕНКО
1951—1954

Іванна
Романів
1958—1961

Періна
Блоха
1961—1963

Марія
Ригайло
1963—1965

Анна Марія
Баран
1969—1971

Анна
Гнатюк
1967—1969

Марія
Ткачук
1965—1967

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ у Саскатуні, Саск.

Потреба об'єднати Українок в Саскатуні виринула вже 1937 року. Тоді місто влаштовувало „Баль Коронації Юрія VI”, у зв'язку з тим треба було дати від українок деяку поміч і репрезентацію.

В червні 1941 року знову ж потреба влаштувати „Чай на Фонд Королеви”, заставила тодішніх активних пань в Саскатуні, шукати об'єднання. Спільним зусиллям влаштовано чай в домі п-ства Драган і суму \$41.10, передано від українок до загальної каси згаданого фонду. Та сама потреба одного репрезентатійного проводу українок в місті виринула при курсах (точніше викладах) відживлювання, які в місті влаштовано в мовах етнічних груп. В українській мові викладала на курсі Савеля Стечишин.

Вже об'єднаними силами українки в Саскатуні вітали в місяці березні 1949 року гостю з Європи Ірину Павликівську, на прийнятті було коло 70 учасниць, однаке до офіційного об'єднання прийшло щойно 1951 року.

ПЕРШІ, ОСНОВОЮЧІ СХОДИННИ ВІДДІЛУ

Основуючі збори Відділу КУК, відбулися 28, лютого 1951 р. в домі п-ства Павличенків. Приявними на сходинах були представниці трьох організацій. Від ЛУКЖК: К. Гнатюк, П. Чепига, Г. Сава. Від С.У.К.: Г. Гнатишин, Р. Драган, (як третій член від С.У.К., дещо пізніше ввійшла п-ні Йо. Михайленко). Від ОУК: А. Павличенко, П. Будз, Л. Чайковська, (порядок задержаний, як подано в першому протоколі). В програмі сходин:

1. Відкриття сходин
2. Прочитання обіжника та правильника Ж. КУК
3. Вибір управи
4. 65-ліття Жіночого Руху в Галичині
5. Прийняття для Ірини Бубнюк.

ПЕРША УПРАВА КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, 1951 Р.
Перший ряд відліва: Любомира Чайковська, Галина Гнатишин, Анастазія Павличенко, голова, Катерина Гнатюк, Розалія Драган. 2-гий ряд: Галина Сава, Йоанна Михайлінко, Параня Будз, Петронеля Чепига.

В часі нарад перших сходин схвалено запросити на святкування Жіночого Руху сенаторку, тодішню голову СФУЖО Олену Кисілевську. Вислати членську вкладку до крайової управи КУК, відкрити банкове кonto для Відділу КУК, членки зобов'язалися принести все потрібне для товариської зустрічі зі запрошеними гостями.

Все повище з першого протоколу Комітету вказує як пляново започатковано працю у нашому відділі: пошана проводові, увага для минулого, піддержка молодому талантові, сповнення фінансових зобов'язань і опертя потреб організації на власні сили. Коротко реасумуючи — з минулим через сучасність в прийдешнє, що й становить здоровий корінь кожної громадської клітини, яка хоче сповнити свої завдання. З таким наставленням почавши з дня оснування продовжується праця у Відділі посьогодні.

Перші роки праці Відділу замітні великим зусиллям забезпечити міські бібліотеки в Університеті і шпиталі в українську книжку і журнали. Вже на четвертому засіданні Відділу 18 квітня 1951 року вирішується організувати чайки для придбання фондів на закуплення потрібних

книжок. Членки розвідують, які книжки закупити, як їх примістити. Вже в грудні 1952 року запренумеровано жіночі журнали для шпиталів і закуплено 80 книжок. Їх оправлено і скаталоговано. В 1953 році продовжується праця. В 1955 пані розвідали, що більшість національних груп в Саскатуні теж самі купують книжки для різних інституцій однаке як є запити за книжками в бібліотеці тоді бібліотека їх замовляє на свій кошт. За старанням Відділу в 1957 році міська бібліотека купує українські книжки для дітей і молоді. Пізніше справу преси і книжок в шпиталах і бібліотеках перебирають поодинокі організації і включають це до програм своєї діяльності.

Чергова праця Відділу, яка продовжується це допомага студентам. В приватних домах членки організують т. зв. товариські чайки, щоб дати можливість українським студентам, які приїжджають з провінції на студії до Саскатуну, зазнайомитися, допомогти їм влаштуватися, пізнати краще місто та всіма корисними можливостями в ньому. Пізніше Комітет звернув увагу на допомогу студентам при влаштованні студентами в університеті виставок народного мистецтва, приготованні програми в „Українських Днях” на університеті та продаванні традиційного печива і страв в тижні міжнародного „ярмарку”.

Вже в самих початках діяльности Відділу, чітко піднотовано співпрацю і допомогу українок в загально - канадських добродійних працях. Таки зараз після оснування Відділу в дні 16-го квітня 1951 року з рамени Комітету 30 пань бере участь у збірковій кампанії на вулицях в ціллі боротьби з хворобою рака. Рік пізніше, 22 квітня 1952 року в залі парафії св. Юрія членки влаштовують на ту ціль чайне прийняття. В 1953 році передано з каси на ту ціль \$10.00 а вже в листопаді того року пані численно взяли участь в збірці впинання червоного маку, що продовжується рік-річно. Коли в 1956 році проголошено Рік Біженця, жіночий Відділ КУК влаштовує вареникові обіди з яких дарує \$500.00 на допомогу біженцям.

Ось такі дальші праці в загальному продовжуються у Відділі рік-річно. Від 1952 року допомога українок в Ко-

ПРИГОТУВАННЯ КНИЖОК ДО ШПИТАЛЬНИХ БІБЛІОТЕК,
САСКАТУН, 1953 РІК

Стоять від ліва: Р. Драган, П. Чепига, А. Павличенко, Г. Гнатишин.

мітеті Українок Канади при відборі крові, дижури в клініці. Особливо багато праці доклали наші пані в 1955 році, беручи численну участь в кампанії зібрання виповнених карток по домах і зголошенням дарування крові. Від 1954 року протоколи Відділу рік-річно підготовують участь наших пань в збірках для умово хворих.

Від 1960 року знову наша участь в інтернаціональному ярмарку поживи, з якого дохід призначений на цілі недорозвинених дітей. Рік — річно українки мають визначене місце для такої продажі. Пані гарно улаштовують свій стіл, прибирають вишиттям та іншими стилевими зразками з народного мистецтва. Звичайно український стіл скоро порожнє із свого традиційного варива і печива і представниці Комітету Українок, передають поважну суму гроша до загальної каси цієї програми.

В 1955 році вирішено належати до Міської Централі, щоб бути поінформованими в акціях і починах міста

в культурній, допомоговій чи інших працях. Вплачено \$2.00 членської вкладки, представницями виделеговано пань: Р. Драган, І. Романів, Мазуркевич, Гульку. На нарадах 25 жовтня 1955 року вирішено, що І. Романів ввійде як представниця Комітету на засіданнях Симфонічної Оркестри, пізніше до Ради Мистецтва Саскатуну і Саскачевану від обох Відділів КУК ввішли М. Ткачук і Л. Вовк. М. Ткачук, впродовж п'ятьох років була заступницею голови Ради, а цього року є директоркою в Раді.

Кожного року українська зорганізована громада бере участь в різних фестивалях міста. Український хор виступає разом з Симфонічною Оркестрою міста, своїми мистецькими виступами веде перед і притягає інші національні групи до участі.

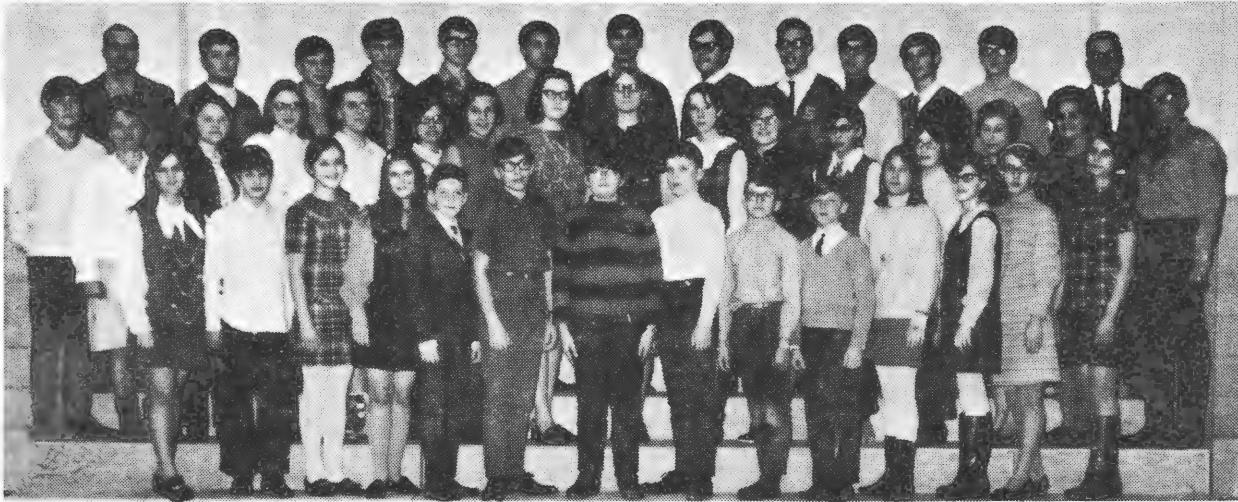
До цього часу в літній школі мистецтва в Капел, Саск. були виключно школа шотландського танку, за посередництвом наших представників в Раді Мистецтва, відкрито школу українського, мадярського, польського і німецького танку.

Крім відміченого, вложено багато більше праці в загально Канадських інституціях, комітетах, акціях. Вони може менш ефектовні, але були конечними до виконання.

Зв'язки і праця в загально-канадських організаціях, це тільки частина праці, яку виконує Комітет Українок Канади.

Як це було запляновано на перших основуючих сходинах Відділу, першою імпрезою, яку влаштував Відділ було свято для відзначення 100-ліття з дня народин Наталя Кобринської. В святі відчитано слово привіту, голови СФУЖО сенат. О. Кисілевської. Відзначення 100-літніх роковин основоположниці Українського Жіночого Руху в Галичині, було величаве. Після цього первого під патронатом КУК влаштованого свята відзначено 70-ліття Українського Жіночого Руху та 10-ліття Комітету Українок Канади.

Після цих первих відмічених роковин, неначе на верху гори торкнене колесо, покотилися рік-за роком спільно підготовані Комітетом більші, вдалі імпрези, які відмі-

УЧАСНИКИ ПЕРШИХ КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В САСКАТУНІ

Від ліва перший ряд: Геня Ковальська, Даруся Воронюк, Марія Ковалюк, Маруся Шинкарук, Мирослав Пасічник, Іван Франко, Юрій Роздільський, Тома Нагачевський, Роман Франко, Ігор Сиваник, Леся Сабада, Лінда Жук, Даруся Овчар, Аркадія Баран. Від ліва другий ряд: Анна Тимчатин, Марія Чиж, Сильвія Прийма, Дорота Гудима, Дарія Грабова, Тамара Гречух, Дона Пасічник, Марія Коваль, Павліна Підвербецька, Галія Поліщук, Галина Сікора, Любка Кузьма, Розалія Антимюк, Анна Папіш, Петро Бурак, Третій ряд: Іван Коваль, Ерній Бальон, Богдан Кузьма, Володимир Купраш, Василь Купраш, Павло Коваль, Тарас Гучковський, Данило Гучковський, Олег Поліщук, Адам Підвербецький, Іван Ковалюк, Богдан Жеребецький, Богдан Баран, Іван Воронюк. На світлині нема таких учасників: Роман Роздільський, Роман Сиваник, Зеня Коваль, Даруся Гучковська, Валерія Вахняк, Елмер Вахняк.

чували, історичні події, постатті чи були виявом української народньої мистецької культури.

Тут треба розрізнати імпрези, які повторяються кожного року, для відмічення окремих поодиноких подій і роковин, підготовані виключно Комітетом Українок а теж ті імпрези і святкування в яких Комітет Українок співпрацював з Відділом КУК у нашому місті.

До постійних і кожнорічних свят, які влаштовує Комітет в першу чергу треба вчислити День Жінки Героїні. Почавши з 1954 року. Комітет влаштовує це свято кожнорічно чергуючись тільки зміною залі. У минулому 1970 році, свято влаштовано дещо відмінною формою а до виконання програми було запрошено всі наші молодіжні організації. Свято пройшло незвичайно вдало. Друга наша кожнорічна імпреза це „Свято Маланки”, започатковане Комітетом 1962 року. Імпреза розвинулася в гарну традиційну новорічну зустріч нашого громадянства. Пересічно у цьому традиційному вечорі бере участь 400-600 осіб. Вечір започатковує „марш” представників всіх українських організацій існуючих в місті, які є представлені учасникам вечора. Символічну зустріч нового і старого Року по мистецьки інсценізує Танцювальний Ансамбль „Євшан”. В годині 12-тій приходить сівач і засіваючи зерном, складає українській громаді новорічні бажання. Всі приявні схрещують руки і творять один ланцюх часом два або й три якщо імпреза є в менший залі і при затемному свіtlі співають „Де згода в родині”. Слідує новорічне привітання, вечеря, і пісні — пісні. Я спеціально присвятила місце цій програмі, бо вона вносить багато родинного тепла на цілий прийдешній рік праці в нашій громаді а теж затіснює нашу товариську зв'язь.

До кожнорічних святкувань, в яких відділ співпрацює з Комітетом Українців, є Свято Державності, Шевченківський Концерт. Тут особливо треба відмітити „Український Тиждень” у сторіччя смерти Тараса Шевченка. Тодішня голова Комітету Українок Іванна Романів, очолила програму Свята. В неділю 30-го квітня в Кепитоль — театрі влаштовано величаву інсценізацію під наголовком „Жит-

**СВЯТКУВАННЯ 25-ЛІТТЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ
І 20-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ В САСКАТУНІ, 1971 Р.**
Галия Гнатишин вітає учасників свята
Сидять від ліва: Л. Чайковська, голова Крайової Управи,
А. М. Баран, голова Відділу.

тя Поета". Тоді в програмі взяв участь спільний хор із 78 співаків під проводом диригентки М. Ткачук і І. Шевчука і танцювальної групи під проводом Надії Павличенко. Зокрема треба підкреслити концерт дітей і молоді, що був незвичайним, кілька сот дітей і молоді були виконавцями програми. Цілий тиждень кожний вечір мав окрему програму присвячену народному генієві Тарасові. Були програми в радіо і телевізії. Для підготовки „Тижня Шевченка” працювало поверх 20 різних комітетів.

Чергова особливої уваги імпреза влаштована Комітетом Українок і Українців Канади було свято українських дітей і молоді в програмі святкувань 100-ліття Канади 1967 року. Тут особливо доклали праці Рома Франко і тодішня голова КУК Анна Гнатюк.

Трудно в обмежиних сторінках, призначених для історії нашого Відділу помістити точний огляд цілої діяльності Відділу. Це хіба треба опрацювати в окремій історії нашого Відділу, яку Відділ напевно колись постарається видати однаке для доповнення вже поданого треба бодай у скороченні піднотувати ще деякі замітніші імпрези з праці Відділу.

В 1957 році заходами Відділу підготовано і виставлено кількаразово дитячу оперетку „Коза Дереза”. Рік пізніше влаштовано показ дитячої моди з приміненням вишивки до дитячого вбрання.

В 1965 році на сходинах Відділу вирішено оформити танцювальну групу дітей і зорганізувати для неї Батьківський Комітет. Приготовано відповідні друки, переведено вписи дітей. Представницею батьківського Комітету Групи в Комітеті обрано А. Дібровну, яка звітує на засіданнях про працю групи, яка розвинулася і кожного року має пересічно 150-200 дітей. Під цю пору представницею Групи є Тетяна Кудрик.

Виставка народнього мистецтва, це теж одна з ділянок Відділу від самих початків його оснування. Вже 1952 року Відділ влаштував незвичайно вдало виставку з нагоди 70-ліття Саскатуну, в 1965 році з нагоди 60 ліття Саскачевану, в 1967 році в 100-ліття Канади. Почавши з 1959 року майже кожного року є виставка з проголошенням нагород на Ексibiшин Виставі. В 1969 році влаштовано тижневу виставку в передвеликодному часі в Мендель Арт Центрі, яку відвідало коло 20 тисяч глядачів. В Арт Центрі, за співпрацю Відділу влаштовано 1964 року в грудні „Різдвяну Скринку”, це була програма — показ різдвяних звичаїв, в якій взяла участь наша зорганізована молодь. Відділ співпрацював в публічній Сесії української кераміки 1966 року, а теж в програмі присвяченій Українським вишиваним рушникам 1970 року, що влаштовувала Референтура Народнього Мистецтва СФУЖО в Саскатуні.

Прийняття, перекуски при різних нагодах це майже окрема ділянка праці Відділу. Ось замітніші в них: В 1951 році прийняття після вдалого концерту пяністки Ірини

УПРАВА КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, САСКАТУН, 1969 Р.
Перший ряд від ліва: Параня Турецька, Анна Гнатюк, бувша голова,
Анна Марія Баран, голова, Аделя Дудар. 2-ий ряд: Анастазія Нага-
чевська, Ярослава Жеребецька, Розалія Шинкарук, Соня Стратійчук,
Анна Андрухів. 3-тий ряд: **Анна Янів**, Римона Кравчук, **Марія Дорош**,
Марія Бойчук.

Бубнюк, в 1954 році прийняття для маєстра В. Авраменка у 25-ліття його праці для українського танку, того року прийняття для Олени Лотоцької голови Союзу Українок Америки. Прийняття для Капелі бандуристів, в 1957 році прийняття в шану Лесі Зюбрак після її вдалого концерту, в 1959 році прийняття в шану Ірини Пеленської, голови Союзу Українок Австралії, в 1958 році прийняття і зорганізування авторського вечора двох поетес Ніни Мудрик-Мриц і Віри Вовк, прийняття в шану д-ра А. Фіголя, зустріч з п. І. Боднарчуком. Прийняття хору і мистецького ансамблю з Вінніпегу, Едмонтону та багато інших.

Влаштовано численні чайки на різні фінансові потреби — на писанку для дітей залишенців у Німеччині, на пам'ятник Шевченкові, на пам'ятник сенаторці Кисілевській, висилка грошей на „фонд 500”, на фонд Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. В 1967 році влаштовано

бенкет і забаву та передано грошеву допомогу в сумі \$500.00 для танцювального ансамблю „Евшан”. Виконано ще інші допомогові акції і праці.

Представниці КУК брали кожночасно участь в Крайових Конгресах КУК. Виконувано всі проєкти крайової управи Комітету Українок Канади. В 1960 році наш Відділ збагачується в ще одного члена: до Комітету на засіданні 2-го червня того року офіційно входить Організація Жінок Визволення України в скороченні ОЖЛВУ.

Останньо Комітет Українок Святочною програмою започаткував святкування 100-ліття Лесі Українки. В 1970 році започатковано Курси Українознавства, при Комітеті створено окремий Комітет Курсів. У цьому році продовжується другий рік курсів. В лютому цього року спільно з Комітетом Українців Канади влаштовано привітання губернатора Саскачевану д-ра С. Воробця, на привітанню голова Комітету виголосив доповідь про родинне життя губернатора. Відзначено 25 ліття Комітету Українок Канади і 20-ліття Комітету Українок Канади Відділу у Саскатуні з участю крайової голови КУК Л. Чайковською Комітет почав наполегливо працювати за участь дітей на українських клясах в державних школах. Спільно з Комітетом Українців Канади допроваджено до створення Шкільної Ради при КУК. В тій цілі голова нашого Відділу перевела ширші сходини громадянства 3 листопада 1969 р., на яких було 38 представників наших громад і організацій.

Цікаво, що в протоколах Відділу з 1952 року піднотовано потребу створити об'єднучий центр для рідних шкіл і садочків, що при спільній співпраці обох Відділів КУК, що лише вдалося осягнути під цю пору.

Успіхом широкої праці нашого Відділу, є велике розуміння українок нашого міста, потреби співпраці і вміння співпрацювати, чого найкращим доказом є подані вгорі спільні імпрези і підприємства, які вимагають незвичайної терпимості і вирозуміння, взаємопошани, респекту одних для одних. Таку силу можна віднайти тільки в покладеній понад все особисте, любові рідного, бажання

**СВІТЛІНА З НАГОДИ СВЯТКУВАНЬ 25-ЛІТТЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ І 20-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ
КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ В САСКАТУНІ**

Сидять від ліва: Йоанна Михайлена — член першої Управи Відділу, Анна Гнатюк — уступивша голова Відділу, Регіна Блоха — колишня голова Відділу, Галина Гнатишин — 1-ша заступниця першої Управи Відділу, Любомира Чайковська — секретарка першої Управи Відділу голова Крайової Управи СУК, Анна Марія Бааран — голова Відділу, Розалія Драган — кореспонденційна секретарка 1-шої Управи Відділу, Петронеля Чепига — скарбничка першої Управи Відділу, Параня Будз — член першої Управи Відділу.

Стоять від ліва: Ольга Гавриш — Провінційна голова СУК, Ольга Гучковська — голова Батьківського Комітету, ансамблю „Євшан”, Анна Янів — член Управи, Аделя Дудар — член Управи, Параня Турецька — член Управи, Соня Стратійчук — голова Головного Музею СУК, Оля Андрющак — голова Відділу СУК, Марія Дорош — уступивша голова Відділу СУК, Маруся Бойчук — голова Відділу ОЖ ЛВУ, Розалія Шінкарук — голова Відділу ЛУКЖК, Ірина Ковалюк — член Управи, Анна Щудлик — голова Комітету Епархіального музею ЛУКЖК, Анна Пасічняк — член Управи, Анастасія Нагачевська — представниця Школи Українського Народного Танку, Анна Бобій — Епархіальна голова ЛУКЖК.

здобути належне місце посеред зорганізованого жіноцтва інших народів. Пошаною і признанням для себе здобувати належне місце і признання для всього українського народу.

ПЕРША УПРАВА КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ У САСКАТУНІ:

Анастазія Павличенко — голова — (ОУК), Галія Гнатшин — 1-ша заступниця — (СУК), Катерина Гнатюк — 2-га заступниця (ЛУКЖК), Любомира Чайковська — рекордова секретарка (ОУК), Розалія Драган — кореспонденційна секретарка (СУК), Петронеля Чепига — скарбничка (ЛУКЖК), Параня Будз — перша членка (ОУК), Г. Сава — 2-га членка (ЛУКЖК), Йоанна Михайлена — 3-тя членка (СУК).

ТЕПЕРІШНЯ УПРАВА 1969 - 1971

Анна Марія Баран — голова (ЛУКЖК), Ірина Ковалюк 1-ша заступниця голови (ЛУКЖК), Марія Бойчук — 2-га заступниця голови (ОЖ ЛВУ), Марія Дорош — 3-тя заступниця голови (СУК), Ярослава Жеребецька — 4-та заступниця голови (ОУК), Аделя Дудар — рекорд секр. (ЛУКЖК), Анна Андрушів — кор. секр. (ОЖ ЛВУ), Параня Турецька — фінанс секр. (СУК), Контрольна Комісія: Анна Пасічняк ОЖ ЛВУ, Анна Гнатюк ОУК, Анна Янів СУК. Комітети: Танкова Група — Тетяна Кудрик і Анастазія Дібровна.

Курси Українознавства ім. Лесі Українки:

Д-р Мирослав Небелюк — голова, Анна Марія Баран — голова Відділу КУК, Мирослава Клименко — секретарка, Параня Турецька — скарбник, Теодор Пасічняк — член Комітету.

Члени Управи: Анастазія Нагачевська, Римона Кравчук, Розалія Шинкарук, Гльорія Прийма, Соня Стратійчук.

ТІ, ЩО ОЧОЛЮВАЛИ ВІДДІЛ КУК У САСКАТУНІ:
дата Загальних Зборів

Анастазія Павличенко 1951 — 13 березня 1954, Галія Гнатишин — 1954 — 4 березня 1958, Іванна Романів — 1958 — 20 жовтня 1961, Регіна Блоха — 1961 — 1 квітня 1963, Марія Ригайлло — 1963 — 25 березня 1965, Марія Ткачук — 1965 — 10 квітня 1967, Анна Гнатюк — 1967 — 13 травня 1969, Анна Марія Баран — 1969.

Анна Марія Баран

КОМИТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ Відділ в Ріджайні, Саск.

Офіційна дата народження жіночого КУК в Ріджайні припадає на вересень 1963 року, але фактично то вже перед тим представниці всіх чотирьох жіночих організацій краївого засягу, сходились неперіодично та відбували спільні імпрези. Вже в січні 1960 року відбулось ширше зібрання й чайне прийняття з доповіддю мгр. Ірени Пеленської, гості з Австралії. Старанням Соні Сагаш, в тому часі членки краївих централь ОЖ ЛВУ та ЛУКЖ, мгр. Ірена Пеленська мала інтерв'ю з кореспонденткою місцевого щоденника „Да Лідер Пост”, у висліді чого з'явилась у згаданій газеті довша стаття про положення української жінки і родини в ССР, а зокрема в поневоленій Україні. У 1961 році спільну управу жіночих організацій Ріджайні очолила Ольга Корпусь, представниця ОУК. В тому році відбуто успішно свято Героїнь з доповіддю Соні Сагаш, та вокальною частиною у виконанні спільногоЖіночого хору (біля 40 осіб) під управою інж. Е. Заричного. Також влаштовано прийняття для Капелі бандуристів з Детройту, які в тому Шевченківському році відбували концертovе турне по Канаді. У 1962 році управу очолила пані Марія Корпан, представниця Союзу Українок Канади. Відбуто чайне прийняття з нагоди Січневих роковин та свято Героїнь з доповіддю Галини Кіцюк. Чистий прихід з обох згаданих імпрез переслано для залишенців в Європі через представництво УСХС в Канаді.

На засіданні 13 березня 1963 року одноголосно прийнято постанову оформитись у жіночий відділ КУК. Формально полагодити цю справу з Централею КУК доручено Соні Сагаш. Склад управи рішено уконституовувати порядком чергування представниць складових організацій. Дня 12 вересня 1963 року оформлено першу управу жіно-

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО РІДЖАЙНИ З НАГОДИ СВЯТА ГЕРОЇНЬ ТА ВІЗИТИ ПАНІ НАТАЛІ БАШУК,
ГОЛОВИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ ЖІНОЧОГО КУК, ДНЯ 20-го ЛЮТОГО 1965 Р.

Сидять зліва направо: Катерина Гавдида, Павліна Геник, Ольга Васараб, Ольга Корпусь, Марія Корпан, Сецилія
Крептул, Марія Юзик, Наталя Башук, Соня Сагаш, Анна Мудра, Емілія Яців, Стефанія Хомишин, Анна Дедик,
Ольга Пухала.

чого КУК в такому складі: Соня Сагаш — голова, Стефанія Хомишин — заступниця, Ольга Корпусь — секретарка, Марія Юзик — касирка. До контрольної комісії ввійшли: Марія Корпан — голова, Ольга Васараб, Катерина Гавдида і Олена Пухала — члени. Названі пані це делегатки таких жіночих організацій: Союз Українок Канади (СУК), оснований в Ріджайні у 1927 році, першою головою була Євгенія Козяр, Організація Українок Канади (ОУК), основана 1933 року, першою головою була Петруся Іваницька, Ліга Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ), основана 1952 року, першою головою була Соня Сагаш, та Об'єднання Жінок Ліги Визволення України (ОЖ ЛВУ) основане 1960 року, першою головою була Соня Сагаш.

У жовтні 1963 року відбулись успішні святкування у 50-річчя смерти найбільшої української поетеси Лесі Українки. В днях 24, 25, 26 жовтня, у Міській Бібліотеці відбулась виставка кращих зразків народнього мистецтва та книжкових видань, а в неділю 27 жовтня Концерт-Академія. В програмі були дві доповіді Надії Воробій та Ольги Васараб, інструментальні точки та вокальна частина у виконанні спільногоЖіночого хору під управою інж. Е. За-рицького (солістка Одарка Ременда-Сежонкі). З чистого приходу вислано \$80.00 на видання монографії і перекладу творів Лесі Українки. Старанням жіночого КУК, місцевий Клуб Українських Професіоналістів та Бізнесовців, зложив на згадану ціль \$75.00.

Коли зважати, що всі складові організації активно працюють виконуючи свої власні статутові обов'язки і завдання, а жіночий КУК виступає тільки тоді, коли треба зарепрезентувати цілість організованого жіночтва, або скоординувати всі сили і працю у неспірній для нікого а важливій для всіх справі, то 1964 рік пройшов під знаком дальшої активності. У зв'язку з будовою нового дому ІВКИ, жіночий КУК партинципував у збірковій кампанії. На крайові Шевченківські святкування у Вінніпезі та 20-річчя жіночого КУК поїхали делегатки Ріджайні Соня Сагаш та Марія Юзик. По повороті зі святкувань відбуто ширші сходини, на яких заслухано звідомлення делегаток

ЧАСТИНА ГОЛОВНОГО СТОЛА З БЕНКЕТУ У 80-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО РУХУ, ЯКИЙ ВІДБУВСЯ У РЕПРЕЗЕНТАТИВНОМУ ГОТЕЛІ „САСКАЧЕВАН”, 28 ЛИСТОПАДА 1965 Р. В РІДЖАЙНІ
Сидять зліва направо: добродійка Галина Кіцюк, о. прелат Онуфрій Пасічняк, Савеля Стечишин, діячка українських жіночих організацій, гость-промовець зі Саскатуну, Ольга Васараб, церемоній-майстер бенкету, Ірина Павликівська (промовляє), діячка українського жіночого руху, гость з Едмонтону, Софія Сагаш, голова жіночого КУК Ріджайні, о. прот. Сергій Кіцюк.

та обговорено біжучі справи. У 1965 році на бажання представниць всіх складових організацій, управа відділу під головуванням Соні Сагаш, залишилась на ще одну каденцію у незмінному складі. У місяці січні численна делегація пань брала участь в церемонії підписання проклямації 22 січня — Дня Незалежності, що довершив мейор Ріджайни Г. Г. Бейкер на доручення управи міста — у висліді відповідних старань КУК (в тому жіночого КУК) якого головою тоді був п. Володимир Щабель. Національний прапор України вперше замаяв на ратуші столиці Саскачевану. На запрошення Клубу пань з академічною освітою Соня Сагаш виголосила на іхнім ширшім зібранні доповідь про українські традиції та звичаї. В лютому відбулось успішне свято Героїнь, на якому доповідь виголосила голова Домініяльної управи Жіночого КУК Наталя Башук. На Святі був приявний мейор міста і він вручив гості ювілейну відзнаку Ріджайни у формі золотого колоска пшениці. Понад 100 приявних жінок зробили з нагоди візити голови централі спільну знимку.

У листопаді 1965 року, в презентативному „Саскачеван Готелі” відбулась високого рівня імпреза — відзначення 80-річчя жіночого руху. Доповіді виголосили відомі у діяспорі діячки жіночого руху, Ірена Павликівська та Савеля Стечишин. Бенкетом проводила Ольга Васараб. Гості в товаристві голови КУК Соні Сагаш відвідали мейора міста, де вписалися у книгу визначних гостей, одержали від мейора відзнаки міста, зложили візити духовним отцям обох наших Церков, та дали інтерв'ю для місцевого щоденника. Українське організоване жіноцтво привітала президентка жіночої Ради Ріджайни Б. Б. Рамзей. Щоденник „Да Лідер Пост” обширно інформував про святкування, подав світлини та біографічні дані про обох прелегенток, про перебіг бенкету та дві обширні статті на базі інтерв'ю з гостями. Такого відгуку в англомовній пресі й то в справах складної суспільної проблематики, а не тільки етнографії і фольклору, досі тут не занотовано.

Рік 1966 проходив під знаком дальшої активності жіночого КУК. З того належить відмітити свято героїнь з доповіддю Галини Кіцюк (дружини о. прот. С. Кіцюка, пароха православної громади). У березні 1967 року відзначено українську жінку пionерку, численним чайним прийняттям. Доповідь виголосив історик-дослідник нашого поселення в Канаді д-р Б. Казимира, а атракцією дня була виставка образів Парасі Іванець — мальярки з Едмонтону. Ця виставка образів та інтерв'ю з мистцем були відмічені в місцевій щоденній газеті: Парася Іванець зробила в сторону жіночого КУК — організатора виставки, гарний жест, подарувала на розігравку один свій образ. В листопаді відбулись ширші сходини — чай, де приявні заслухали звітну доповідь про СКВУ, учасниці тих подій, Соні Сагаш. У 1968 році відбуто свято Героїнь, на якому реферат прочитала Марія Мацьків, а в жовтні осінній чай і мистецьку виставку. У 1969 році відзначено пам'ять Героїнь та влаштовано прийняття для Капелі Бандуристів з нагоди їхнього концерту. У 1970 році на святі Героїнь читала доповідь д-р Надія Попіль, професор університету в Ріджайні.

Головою жіночого КУК в Ріджайні по Соні Сагаш, стала Ольга Корпусь, представниця ОУК, а тепер КУК працює під головування Марії Юзик, представниці СУК.

На окрему згадку заслуговує участь представниць жіночого КУК в Раді Народного Мистецтва „Ріджайна Фолк Арт Кавнісл”. В квітні 1965 року випрацьовано конституцію для цієї організації етнічних груп та одержано чартер. У підготовчих нарадах з українського боку з повним правом голосу брали участь д-р Петро Воробій, Соня Сагаш і Іван Крептул. Аплікацію для інкорпорації Ради від українців підписали Соня Сагаш, як фінансова секретарка першої екзекутиви і д-р Петро Воробій, як голова Комітету Освіти. Соня Сагаш працювала в Екзекутиві 3 роки. У 1968 році в екзекутиві не було нікого з українців, зате були представники в Асамблей, зокрема активна М. Юзик, а директоркою фестивалю стала Онися Дребот, керівник танцювальної та співацької групи МУНО. У 1969 році до

екзекутиви ввійшла як секретарка Віра Федущак, головою комітету культурної активності стала Марія Юзик, а директором фестивалю Люся Кудеревко. У теперішній каденції Марія Юзик залишилась надальше директором культурної активності.

В загальному діяльність Ради Мистецтва полягала у щорічному влаштуванні фестивалю фолклору етнічних груп, інтернаціональних балах з показом народніх одягів, інтернаціональних вечер-бенкетів зі столами окремих етнічних груп з національно-етнічними стравами і печивом, виставки народного мистецтва в приміщеннях міської бібліотеки, тощо. У цій праці поза офіційними представниками в Раді, допомагав великий гурт українських жінок всіх організацій і всі вони старались виконати свої обов'язки якнайкраще.

Підсумовуючи цей огляд праці жіночого КУК від часу оснування не можна поминути прізвищ тих пань, які ніколи не відмовили своєї поради і допомоги, головно при влаштуванні виставок народного мистецтва та книжкових видань. Це були: Галина Кіцюк, Надія Воробій, Соня Скрипник, Ліза Казимира, Ольга Васараб. Якщо ідеться про поодинокі організації, то з СУК, з поміж цілого ряду членства слід згадати найбільш активних, а це пані Марія Юзик, Марія Корпан, Анна Мудра, Сесилія Крептул, Анастасія Зенчишин, Юлія Онишко, Марія Андрійчук, від ОУК Ольга Корпусь, Ерна Кудеревко, Ольга Пухала, Емілія Яців, Анна Дедик, від ЛУКЖ Ольга П'яста, Ева Галапац, Катерина Гулька, Марія Щабель, Ольга Васараб, від ОЖ ЛВУ Соня Сагаш, Степанія Хомишин, Катерина Гавдида, Женя Гурка. Звичайно що всі вищенаведені це тільки або члени управ у різний час, або ті що приходили на засідання і брали на себе відповідальні обов'язки у зв'язку з влаштуванням імпрез та підприйняття. Загальне число тих, що за весь час існування та діяльности жіночого КУК теж вклали свою цегlinу труду і праці є велике й вмістити всіх тих у рямцах короткої статті-звідомлення неможливо. Це також в головній мірі відноситься до танцювальних та співацьких груп та їх керівників, виконавців

інструментальних точок і декламаторок, що брали участь в імпрезах влаштовуваних жіночим КУК.

Усім їм належиться признання і вдячність за зрозуміння важливості спільної праці та намагання двигнути організоване українське жіноцтво навищий рівень активності у тій свідомості, що тим зберігаємо нашу ідентичність, даємо добрий приклад молодому поколінню, вносимо в мозаїку Канади цінний вклад та маніфестуємо нашу нерозривну єдність з народом в Україні, що перебуває в затяжній боротьбі з Москвою за своє державне визволення.

Соня Сагаш

УЧАСНИЦІ ҚОНГРЕСУ КУК 1953 РІК — ПОЧЕСНА ГОСТЯ СЕН. ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА

УЧАСНИЦІ ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ ПІД ЧАС VIII КОНГРЕСУ КУК — ВІННІПЕГ — 1965 РІК

Proclamation

WHEREAS this year the Ukrainian communities throughout Canada are celebrating the 100th anniversary of the birth of two great Ukrainian writers: Lesya Ukrainka and Vasyl Stefanyk whose works are now available in English translations to Canadian readers;

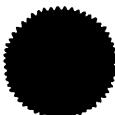
AND WHEREAS the cultural heritage of a people plays an important role in their spiritual identity, and Canada is a land of many cultures which were brought to this country by the pioneers of all ethnic origins;

AND WHEREAS Winnipeg is where the first Ukrainian pioneers settled in this country and since a substantial part of our city's population is of Ukrainian origin this anniversary is the symbol of their cultural contribution to the Canadian society;

NOW, THEREFORE, I, Stephen Juba, Mayor of the City of Winnipeg, in the Province of Manitoba, do hereby salute all Ukrainian Canadians for their contribution to the development of Canada's cultural identity through preservation of the living elements of their cultural past and proclaim, on this day of the birth of Lesya Ukrainka, the year 1971 to be celebrated as:

The Centennial Anniversary
of
Lesya Ukrainka and Vasyl Stefanyk

DATED at Winnipeg this 25th day of February, 1971.

"GOD SAVE THE QUEEN"

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Stephen Juba".

Mayor
STEPHEN JUBA

Відбитка проклямації видана посадником міста Вінніпегу у сторіччя народження Лесі Українки.

Побільшена відбитка поштової марки видана Комітетом Українок Канади з нагоди сторіччя народження Лесі Українки.

Оформив Іван Піп.

НА АКАДЕМІЇ В 50-ЛІТТЯ СМЕРТИ Л. УКРАЇНКИ У ВІННІПЕЗІ
1963 р.

Марія Анна Білоус вручає китицю квітів сестрі поетки,
пані Ізидорі Косач-Борисові.

Участь молоді на академії в сторіччя народження Лесі Українки у Вінніпезі 1971 р.

Дівочий вокальний ансамбль при Катедрі Св. Володимира й Ольги на академії в сторіччя народження Л. Українки у Вінніпезі 1971 р.

ПРЕЗИДІЯ СЕСІЯ К. У. К. ПІД ЧАС Х-го КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ 1971 Р.

Зліва направо: М. Нарожняк (немає на знимці), О. Завісляк, Т. Гавришишин, М. Солонинка, Л. Чайковська, Г. Білоус, Е. Ситник, Н. Башук, Л. Івасюк, Е. Білич, Я. Паламарчук, А. Вах, В. Бучинська і Й. Климків.

УЧАСНИЦІ ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ ПІД ЧАС VI КОНГРЕСУ КУК — ВІННІПЕГ — 1959 РІК

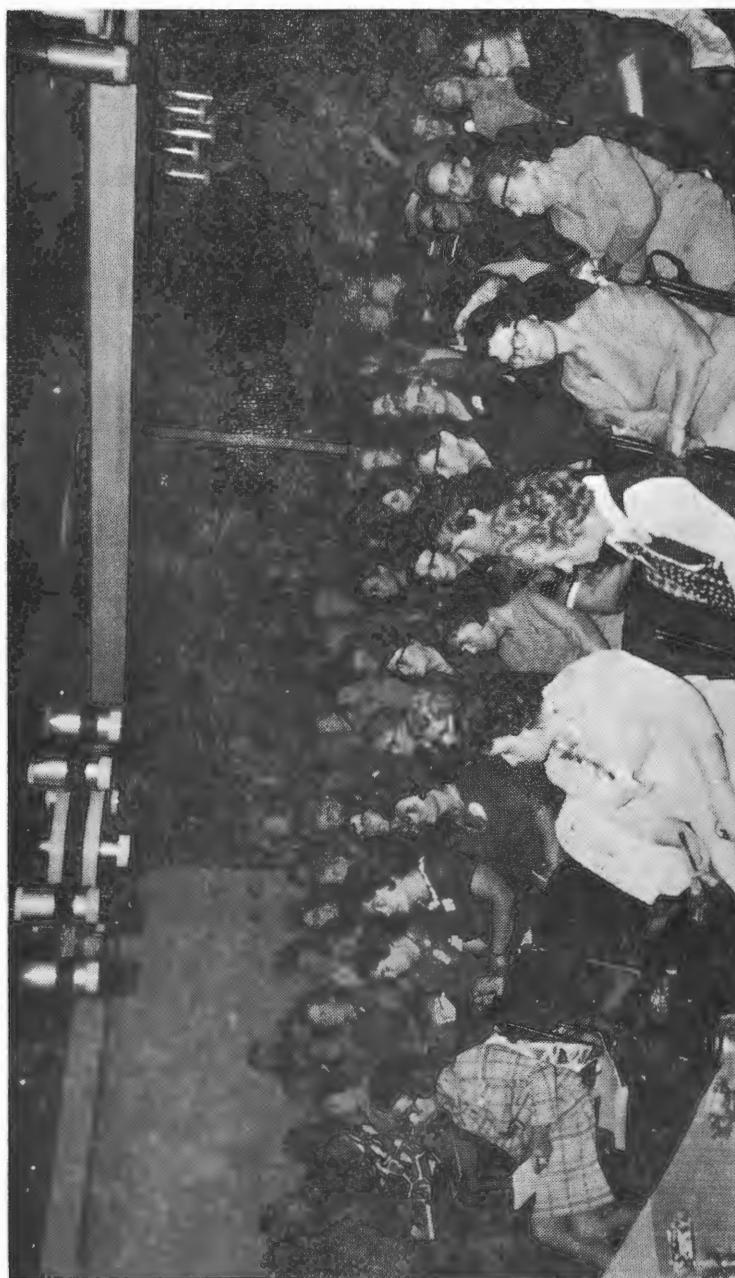
• 100 •

卷之三

—
—

• 5 •

УЧАСНИЦІ СЕСІЇ К. У. К. ПІД ЧАС Х-ГО КОНГРЕСУ УКРАЇНІВ КАНАДИ 1971 Р.

ЗМІСТ

	Ст.
Л. Чайковська: ПЕРЕДНЄ СЛОВО	5
О. Войценко: FOREWORD	7
Є. Ситник: ДЕЩО ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ КРАЙОВОЇ УПРАВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ	9
I. Гайовська і Л. Чайковська: КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У ВІННІПЕЗІ	21
K. Гарасевич: У 25-ЛІТТЯ ПРАЦІ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У ТОРОНТІ	35
K. Паходків: КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У ТАНДЕР БЕЙ, ОНТ.	45
O. Горегляд: КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ В ОШАВІ, ОНТ.	53
КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У ВИНДЗОРІ, ОНТ.	59
A. Бойко: КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У ГАМІЛЬТОНІ, ОНТ.	67
A. M. Баран: КОМІТЕТ УКРАЇНОК, КАНАДИ, ВІДДІЛ У САСКАТУНІ, САСК.	77
C. Сагаш: КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ, ВІДДІЛ У РІДЖАЙНІ, САСК.	91
ДОДАТОК	99

